

Hej, Kristine.

Hej, Camilla.

Det var dårligt.

Hvad er det?

Skal vi starte forfra?

Det blev slukt.

Okay.

Prøv igen.

Hej, Kristine.

Hej, Camilla.

Velkommen tilbage fra efterårsferien.

Ja.

Velkommen tilbage.

Jeg håber alle har haft en dejlig lille pause fra hverdagen.

Med efterårsbladet og kastanjedyr og blest og hule varmkakao.

Ja.

Og så er det jo også, altså, typisk mig, men jeg går lige fra efterårsferien til jul, fordi det er skumnæssesæson.

Der er mange gode ting på hylderne nu.

Jeg har været forbi marzipanenslikket.

Må jeg lige nævne én undervuderet ting.

Jeg tror ikke, vi har nævnt den før.

Vi har jo taget om fastlandsbøller, skumnæsser, alt muligt.

Kan du måtte snorre?

Ja.

Ui, jeg fik en god kan du måtte snorre sidste uge.

Ved du, hvad vi aldrig har taget om, som jeg elsker, som også er en sæson ting?

Juleboller.

Jeg ved ikke, hvad det er.

Juleboller er jo så nice.

Ja, men hvad er det?

Det er jo så lækkert.

Ja, men det er ligesom en virkelig fedtede, vedede eller krydderbolle-agtig ting.

Og den kan også blive lavet forkert.

Det kan være helt skævt og tørt.

Men når den er rigtig god, så er den meget fedtet.

Og så har den noget sukker.

Og sådan noget ovenpå, perlesukker og noget suckat.

Og nogle forskellige krydderier.

Ej, suckat.

Ja, og jeg ved godt suckat, det er ikke alles yndlingsvalg.

Men lige i julebollen, så er det rigtig godt.

Og så får jeg den ekstra frak.

Så skal man lige skære den over, og så skal det lige smøre os på.

Kold smør på.

Selvom den allerede er mega fedtet og sukkeragtig.

Jeg kan godt høre det.

Jeg kan godt høre det, men det lyder lidt som en slags bolle.

Jeg har lige her glemt navnet på kander der, bollet eller sådan noget, hvor det er både russine og sukkat.

Der er også noget russine.

Jeg siger det bare, hvis I ikke har været der.

Fertex laver faktisk nogle udmærket nogle.

Ja, altså jeg kan jo ikke være der, fordi det er jo sådan noget, jeg ikke kan tåle nu.

Nå, det er rigtigt.

Jeg skulle lige tage at sige at købe dem, og så skulle jeg prøve det.

Nej.

Og sukkat er jo i øvet også med i den her sådan fan smoothie.

Jeg har engang fantaseret sammen med en veninde.

Det var sådan noget Sterne Anis sukkat.

Altså jeg kan ikke huske den længere, men det var sådan noget, hvis man skulle lave den klammeste smoothie i verden.

Så vil sukkat være med.

Ja.

Jeg godt forstår det, men det er lidt ligesom med tryffel.

Altså i nogle gange, og i små mængder, så er det faktisk lidt frem.

Prøv at høre.

Vi deler.

Jeg tager tryffelen i råmængder, så kan du få sukkat.

Ja, jeg siger det bare til jeg andre derude, der godt kan tåle gluten.

Prøv lige en juleboll med smør og ost.

Ja.

Det er nu de er der ude på hylderne.

For min skyld også, fordi jeg kan allerede mærke, at det er sådan en spongy, luftig og det er ingen på samme tid.

Ikke som jeg lige præcis er det, jeg ikke kan få, selvom jeg kan få gode ting, ikke?

Som du faktisk savler lidt over.

Nå, vi skylder selvfølgelig også lige en tak.

For det er jeg ikke.

For den fine modtagelse, vi har fået, er du ikke alene.

Ja.

Det første afsnit kom ud i fredags.

Nu skal vi tænke os om siste fredag.

Nå ja, du har det.

Nu ligger der to episoder.

Så lad os håbe, at modtagelsen holder til episode 2, men i hvert fald var modtagelsen overvældende.

Og tusind tak for alle de sindsyge historier, I har sendt ind.

Ja, I er jo allerede begyndt at sende historier til os.

[Transcript] Mørkeland / Episode 227

Vi er bare glade for, at det lader til, at I godt kan se mening med gældskaben.

Altså, hvorfor vi laver den podcast?

Helt klart.

For de selvfølgelig skulle der være et sted til jeres vilde historie.

Ja.

Det giver mening.

Altså.

Ja.

Jeg har sådan en lille bitte retelse og en tanke med til min sag fra sidst.

Ja.

Ja, det er efterhånden så længe siden, så der har været andre podcast.

Jeg kan næsten ikke huske hvad det er.

Nej, Valborg, som jo blev drabt på brutalvis i sit kvistværrelse.

Ja.

På Kristianshavn.

Og det var jo sådan en dobbelt sag, hvor der også var en Peter Olof, som senere blev drabt, også en torsdag.

Og det var bare mystisk det hele.

Det hele var uopklaret eller er uopklaret.

Hvad var det egentlig der skete?

Først og fremmest så vil jeg sige, at jeg fik sagt hans efternavn forkert.

Jeg sagde Trækhov.

Og det hedder Træskhov.

Så det der s er ikke stumt.

Det kunne folk med.

Hvad hedder det?

Træ.

Skål.

Nej, prøv at sige det igen.

Træskål.

Træskål.

Eller Træskål.

Træskål, tror jeg.

Træskål.

Træskål.

My God.

Hvis jeg nu får sagt det forkert igen, så sige bare til jer.

Men tak for lige at skrive og indtale til mig, hvordan det skal udtales.

Hvordan det skal udtales.

Alligevel kan jeg godt få den forkert.

Ej, det er heller nemt.

Og så var der jo helt vildt mange, som havde en teori om, hvad det var der foregik.

Jeg skulle lige tage at sige det.

Altså, og det var bare ikke noget, vi havde tænkt over hoved.

Nej.

Og det er heller ikke sikkert sådan, men det er interessant.

Det er stadigvæk interessant.

Theorien, som rigtig mange skrev om, handler om, at måske de var stødt på hinanden.

Det er noget, der tyder på.

Og måske, at Peter Olof havde haft en affære med tjeneste pin.

Velborg.

Med velborg, og der var kommet et barn ud af det.

Ja.

Det her barn, så mange år senere, opsøger svar og hevn.

Whatever.

Det var måske barnet, der var her i Jespersen.

Det var måske barnet, der kom hjem og gav Peter Olof tisk i første omgang, og slog ham ihjel i anden omgang.

Og slog dem begge to ihjel som hevn.

Ja.

H, at være blevet efterlagt og forlagt.

Altså, jeg vil sige, det er jo vildt, hvis det overhovedet skulle have noget på sig, men så ville det også være en film værdigt, ikke?

Altså, det er jo en krimi.

Det er det jo allerede, men ja.

Altså, der er et eller andet i forhold til folks alder, jeg ikke kan få helt til at stemme.

Vel, fordi der var vidner, som talte om, at den her mand skulle være en 25-25 år, men vi ved også, at vidner meget ofte tager fejl.

Og et alder er mega svært, og i siddelse i krisituationer, ikke?

Ja, så det kan vi ikke alene bruge.

Nej.

Til at afvise det.

Så ved vi også, at hun forlod arbejdsmarkedet eller familien der som 50 år i.

Det ville have været sent at få et barn, men det er ikke umuligt.

Nå, men de kunne da vel også have fået barnet tidligere.

Ja, tidligere, men så tænker jeg bare, at det kunne...

Det så var blevet givet væk.

Ja, men så skulle det barn så have været helt oppe tæt på at være 50 år, ikke?

Og tager man så meget fejl med en 25-25 år i oppe til 50 år?

Jeg ved det ikke.

Det kan jo også være, at det ikke var barnet, men at der var en eller anden forbindelse mellem dem, som der kom noget ud af, ikke?

Og det, der også er lidt interessant ved at tænke i de baner, det er at der var jo ikke noget oplagt motiv.

Altså det gav jo ikke mening, at hun blev mørtet, og at hun blev mørtet på den måde, og drabede på ham og også i nærmest.

Det er smæk i det, ikke?

Men så var det alligevel bare påfaldende, at han så også blev drabt,

og der var den her forbindelse,
og at hun fik en eftertragtet plads på den her stiftelse der.
Altså...

Vi ved det overhovedet ikke.

Der er ikke noget i det materiale, jeg har læst, som ligesom bare antyder,
at der skulle være sådan noget her mellem dem.

Nej, det er der ikke.

Men der er altså til pass mange, der har skrevet om det,
og tænkt tanken til, at jeg sidder og tænkte...

Ja, jeg synes også, det var lidt interessant.

Så det synes jeg lige skulle med, at...

Også, at jeg er vild med, at I sidder derude og tænker tanker,
og teorier.

Det kan vi godt lide.

Husk at skrive med dem, så vi også bliver oplyst,
og få nye idéer.

I dag har jeg en helt anden sag med, selvfølgelig.

Ja, og det er mig, der skal starte.

Jeg tænker, du gerne vil høre denne her.

Ja, men det vil jeg altid.

Ja.

Marcella Huaredo Mietes blev født i Chile i 1973.

Ja, og så havde du selvfølgelig godt, hvad det er at flynde sig.

Og den har jeg vintet på,

og jeg tror faktisk, den har stået på din liste fra begyndelsen.

Det tror jeg faktisk også...

Den har stået dig i snart 6 år.

Det er rigtigt.

Ja.

Marcella var godt 3 år gammel, da hun og hendes forældre,
og store søster ankommede til Danmark,
som politiske flygningen i 1976.

Faren havde været politisk aktiv mod regime i Chile,
og det havde kostet ham 3 år i fængsel.

Familien så ingen anden udvejen,
og flygte for at kunne skabe sig et frit liv,
og de udså sigt Danmark.

Efter ankommsten, til Danmark,
kom Marcella's lille søster til verden,

så de var altså 3 piger,
og familien flyttede ind i en lejlighed i Ishøj
og faldt godt til i Danmark.

I 1979 blev Marcella's farfar i midlertid syg af kraft.

Hendes far besluttede sig derfor for at rejse tilbage til Chile

for at passe ham,
og Marcella's store søster tog med for at studere.
På det her tidspunkt var diktaturet i Chile
med Augusto Pinochet i spidsen begyndt at vagle,
så faren må have følt, at han kunne vende sikret tilbage.
Det var også hans ønske,
at planen at hele familien skulle flytte hjem til Chile indlænge.
Marcella var 17 år gammel,
der hendes far og søster tog afsted.
Hun var en smuk og livlig pige med brune øjne
og langt næsten sort hår,
og hendes verden var opfyldt af alt,
det man kan forestille sig.
I den er der ikke.
Skole, veninder, fester og dreng.
Hun gik i anden g på Avedøre gymnasie
på den språlige linje,
og her havde hun fundet sig en kæreste,
som hun var glad for.
Ekstrablad skrev, at de to var blevet kærester
at have landet år tidligere, da han gik i 30 g,
og hun i første g.
Han var 20 år gammel, så altså nogle år ælderen Marcella,
og var nu blevet student.
Nu boede han i sin egen lejlighed i videreover
godt 10 km fra Ishøj,
hvor Marcella havde boet de seneste 13 år med sin familie.
Selvom de to havde været kærester i godt halvlandet år,
og selvom hun jævnligt besøgte ham i videreover
og gik på Avedøre gymnasie i videreover,
så kendte hun altså ikke området særligt godt,
og det har måske betydning for det,
jeg skal til at fortælle dig om nu.
Julen nærmede sig.
Det var december 1989,
og Marcella's store søster kom hjem til Danmark
på ferie fra studierne i Chile.
Lørter den 9. december 1989 tog Marcella
og hendes mor og søstre
på weekend hos noget familie i farum.
Under besøget ringede Marcella til sin kæreste,
og hun ringede også til flere venner, skrev bærælængske.
Hun ville tale med dem om en fest,
hun var inviteret med til samme aften.

Det var en 18-års fødselsdagsfest,
som en klassekammerat fra gymnasiet
havde inviteret hende med til.
Det var en så kaldt åbenhusfest,
hvor man bare kunne komme forbi selskabslokalet
i Boligforeningen Lejerbo
på Strandløbervej i Viderover,
som fødselagens forældre havde lavet til fejringen.
Marcella havde ikke lyst til at tage sted til festen alene,
og hun var usikker på, hvor festlokalet helt præcis lå.
Derfor forsøgte hun at overtale sin kæreste til at tage med,
men han havde i følge bærlængske været
til julefrugers dagen for inde,
så han var ikke humør til mere fest og ballader,
og han ville hellere blive hjemme sammen med en kammerat.
Marcella ringede videre til nogle venner
for at høre dem, om de kom til festen,
og om de i så fald skulle følges derhen,
igen uden held.
Hun besluttede sig for at tage sted alene alligevel.
Klocken 14.28. lørdag 9. december,
to Marcella tåede hjem til Ishøj fra familieangemang i Farrum.
Det skrev BT.
Hun stod af på Svanemøllen station på Østerbro,
hvor hun skulle skifte til et andet tåg.
Her benyttede hun ventetiden til at ringe til sin kæreste
fra en telefonboks på stationen.
Måske for at forsøge at overtale ham til alligevel
at komme med til festen.
Det lykkedes ikke, men de aftalte i stedet,
at Marcella skulle komme hjem til ham, når festen var slut.
Hans lejlighed lå også langt tættere på festen
end hjemmet i Ishøj, så det gav mening.
Fra Svanemøllen station tog Marcella tåget videre mod Ishøj.
Her ankom hun mellem kl. 15. og 15.50,
og hun gik hjem for at skifte tøj og gøre sig klar til festen.
Endnu en gang ringede hun til kæresten.
Han visste ikke helt, hvad kl. var, da hun ringede igen,
men det var efterhånden blevet mørkt udenfor.
Igens bor det Marcella ham, om ikke han ville med til festen.
Men han ville altså heller være derhjemme,
men kammerat, fordi julefrukkersten fra dagen før stadig sad i kroppen.
Han var ikke til at rukke,
og Marcella droppede at forsøge at overretale ham.

Men hun sagde til ham bekræftet, at hun ville tage hen til festen kl. 18,
og så kom hjem til ham bagefter, når den var slut.
Mens Marcella gjorde sig klar hjemme på værelse i Ishøj,
hørte hun plader og læst i et blad.
Det skrev ekstra bladet.
Hun drak i følge bærlængsk og også lidt alkohol.
Måske for at komme i rette stemning,
og finde mode til at tage sted alene.
Og så ringede hun til en veninde for at spørge,
hvordan hun kunne finde selskabslokalet i videre.
Jeg får bare lyst til at indskyde her,
og til de lidt yngre lytter.
Det var altså en ting dengang, som var lidt uoverstiltigt,
fordi der var ikke telefoner med GPS,
og du kunne ikke lide, når du så stod ude i wherever,
og ikke vidste, hvor du skulle hen, så kunne du ikke lige ringe til nogen,
eller slå op, hvor du var hen, eller hvor det var, du skulle hen.
I et eller andet mennesketomt vildere kvarterie, ikke?
Nej, så det krævede altså lige lidt mere,
og besluttede sig for at gøre det alene,
og at finde ud af, hvor man skulle hen,
og så kunne huske det,
altså med mindre man gav, at have et kragkort, som det hed,
under armen,
og have det med til fest, ikke?
Jo, det var rigtigt.
Hun var jo nødt til at finde ud af på forhånd,
hvordan finder jeg dig hen fra stationen,
og det skulle hun huske den rute, det skulle hun huske i hovedet, ikke?
Ja.
Der var altså ikke nogen telefon,
og prøv at tænke på, hvor hurtigt vi har vendet os til,
at den har man bare i lommen,
og det er ikke noget problem at finde vej.
Man behøves ikke at planlægge det super meget,
fordi hvis det går galt halvvejs, så kan man slå op,
og finde ud af, hvilken bus man kan tage,
man kan ringe til nogle og spørge, hvor man er hen,
man kan tjekke sin GPS,
man kan teste ind, hvor man gerne vil hen, ikke?
Ja, og det er jo også en god point,
det er i forhold til, hvorfor ringede hun så mange gange til kæresten,
og vennerne for at høre, om der ikke var nogen, der ville følge hen derhjem,
og ville med.

Fordi det er jo altså lidt,
netop kan føles lidt urestiligt,
og skulle vandre ud af et sted, man ikke kender alene, ikke?
Ja.

Og den ene side er det,
og den anden side er også, at prøv at høre det,
gør vi også i dag,
men der foregår det bare af tusind snaps
og SMSer i stedet for.

Ja, ja.

Det var der heller ikke dengang,
så hvis man ville have den kontakt,
og den der pingpong,
så kunne man pænt ringe op hver gang, ikke?

Ja, præcis.

Så det var andre tider,
så hvis der er nogen, der sidder under os over,
og hvorfor var det så urestiligt,
det gør jeg da hele tiden,
ikke helt på den her måde?

Nej, jeg synes, det giver mening,
at hun helst ville følges med nogen derhjem,
men hun ville gerne med til den fest,
og hun besluttede sig for at tage stedet.
Og hun kendte jo også dem, der var til kæresten,
så det var ikke fordi hun var bange for at være alene,
der hende og kende nogen.

Nej, netop.

Så hun ringede altså til en veninde,
og hun tog hjem fra for at spørge,
at hjælpe mig lige her,
hvordan finder jeg hen til det her
selskabslokale i Vidovo, hvor det her foregår?
Veninde forklaret, hvordan hun skulle finde
fra stationen til Strandløbervej.
Marcela hoppede på et s-tog fra Ishøj mod Avedyre.
Hun så smart ud i sin sorte lederjærke,
lilla tager ned nederdel, sorte gamasjer,
og med sit lange, fyldte i mørke hår.
Men det var også en meget let påklædning
for årstiden, og særligt været netop denne aften.
Det var minusgrader udenfor, det snede let,
og belesten fik det til at føles enokollere.
Men måske hjælpede, at hun havde drukket lidt,

inden hun tog afsted.
I hvert fald fandt hun vej fra stationen
til fæstlokalet i mørket,
men med lidt hjælp hun fik på vejen.
Klokkerne cirka 1935 kom et ægte parkørende
af Vidovo Avedyrevej.
Her så de en pige, som lignede Marcela
ved Strandholms alle.
Hun så ud til at være beruset.
Pigen vinkede til bilen, som om hun ønskede,
at den skulle stoppe,
men det gjorde ægte parkeret ikke skrev bærlængske.
Hun gik videre, og på hjørnet af Strandbyparken
og Strandløbervej spurte hun en kvinde om vej.
Kvinden bemærkede, at Marcela var lettere og beruset,
og hun pegede hende i retning af Leibers Selvskabslokale,
som kun lå 400 meter derfra.
Hun var kommet tæt på.
Og sådan lykkedes det.
17 år i Marcela ankom til festen omkring klokken 20,
og hun var i et strålende humør.
Ekstrabladet skrev, at Marcela hilste på føsselagens forældre.
Hun dansede blandt andet med føstersbarnet,
og hun spiste og drak med de 6,5 gæster,
som var dukket op til denne her åbenhus føsselstersfest.
Der blev dukket godt igennem,
og også Marcela blev temmelig fuld af den vin- og fadøl,
der blev serveret til de unge.
De havde en sjov aften, føsselaren, som hun gik i klasse med,
inviterede hende med på krog bag efter til efterfest.
Han og nogle af klassekammeraterne ville gerne hygge videre,
drikke nogle øl og tale om, hvordan dagen var gået efter festen.
Men Marcela havde ikke lyst til at tage videre.
Hun ville hjem til sin kæreste.
Ingen bemærkede det rigtigt,
men Marcela besluttede sig for at forlade festen nogle timer efter,
at hun var ankommet.
Det var som jeg nevnte før en råkold og blæsende nat,
og Marcela havde ikke ret meget tøj på.
Hun må have frosset, mens hun gik rundt i viderevores mørke.
Der er en del usikkerhed om tidspunktet,
fordi hun altså gik uden at sige forvæld til nogen.
I Følge B-T mente nogle af gæsterne, at hun forlod stedet klokken 21,
mens andre mente, at den måtte have været 22 eller 23.

Mest tyder på, at hun gik omkring klokken 23.
For klokken 23.15 var en mand ud at gå med sin hun,
og her så han på langt afstand en ung pige,
med såret skinnjakke og langt mørkt hår, som virkede beruset.
Hun gik af muslingevej, der løber parallelt med den mere trafikerede,
af vedøre havnevej, og førte et industrikfatter på avidøreholme,
der på denne her tid var mennesket tomt.
Hunnelufteren så, at en knallert kører passet henop,
og stansede ved siden af hende.
Han var faktisk først kørt forbi hende,
men så vent han om, og kørte tilbage og stoppede ved hende,
og henvendt sig til hende.
Hunnelufteren bemærkede, at kvinden, formelig marcella,
kort talte med knallert køren,
og denne her knallert kører var en yngre mand,
som bare en lys eller hvid styrdjelm.
De udvekslede nogle ord,
og det endte med, at pin med skinnjakken og det mørke hår
satte sig op bag på knallerten,
og det virkede altså frivilligt.
Så kørte de væk sammen i decembermørket,
at stige systemerne med retning mod det yde industrie
og naturområde af vedøreholme.
Næste formedag sønter den 10. december
anede værken marcellas mor eller søstrer urod.
Hun havde jo sagt til dem, at hun ville overnatte
hos sin kæreste i videre,
men der skulle ikke gå længe før de ville modtage
en fryggelig nyhed.
Søndagmorgen var en fængselsbetjent,
ud og luften sin hun i mågparken på
avidøreholme i videre.
Det var et ønnet sted for hunnelufterer
og motionister og andre naturnyder,
men der var ikke noget fredeligt ved oplevelsen
for hunnelufteren denne her søndagmorgen.
Det var en af årets koldeste dage
og blæsten gjorde kun kulden mere gennemtrængende.
I et ød, enge og moseområde ved mågparken
på avidøreholme kun gått halvanden kilometer
fra fæstlokalet, hvor marcella havde hykket sig
aftenen for inde, gjorde manden med hunden
en horibel opdagelse.
En ung kvinde med langt mørkt hår

lå død på den iskolde hård jord,
delvist afklædt og med bløttet underliv
og hudafskrapninger på knæene.
Hun var dækket af et let læsne.
Manden løb straks de cirka 400 meter,
der var hen til det nærmeste hus og slog alarm.
En ambulance blev omgående sendt af sted,
men da manden udparede den unge kvinde for redderne,
kunne de straks se, at der ikke var noget,
der kunne gøres for at hjælpe hende.
Hun var død for længst,
og det var tydeligt at se, at der var sket en forbrødelse.
Politiet ankom kort efter,
og det var heldigvis ikke svært at identificere livet.
I Lommen på kvinde leder jeg at lå et ht-kort,
altså et buskort,
og her stod hendes navn,
marcella guaredo mietes.
Hun lå som sagt død kun cirka halvanden kilometer væk
fra det fæstlokale, hvor hun havde danset, drugget
og hykket sig aftenen for inde,
og det var i næsten stik modsat retning af,
hvor hendes kæreste bodede på brugestykkevej i videre.
Marcella skulle obtuse os for,
at den præcise dødsårsag kunne klarelægges
og drabstidspunktet increses,
men allerede nu stod en del ting klart.
Marcella blev fundet i ført sit tøj,
men med blottet underliv.
Det var nærliggende at tro, at hun var blevet udsat for en voldtægt,
og måske også, at hun var blevet kommanderede rundt på sin knæ,
hvor de tydelige hudafskrapninger kom fra.
Hun så ud til at være blevet stranguleret.
Poliziet ville i første omgang ikke ud med,
hvordan eller med hvad.
Det holdte de for sig selv blandt andet
for at undgå falske tilståelser,
og det modsatte for at kunne bekræfte en tilståelse
fra den rigtige gerningsmand.
Det kom dårlig vel senere frem,
at der var tale om noget af hendes eget tøj.
Nej.
Det tog noget tid med sikkerhed at konstatere,
at Marcella var blevet voldtaget.

Ratsmedicinske undersøgelser havde i første omgang par i den retning, efter at man troede, man havde fundet sæd. Men senere lød meldingen, at der desværre ikke var tale om sæd. Men efter en ny undersøgelse blev det konkluderet, at der alligevel var en lille smule sæd til stede. Marcella var blevet voldtaget, men det var desværre for lidt biologisk materiale til, at det kunne bruges til en DNA-analyse på daværende tidspunkt.

Ja.

Ja.

Politiet gik straks i gang med de første vigtige skridt i efterforskningen, og allerede samme aften modtog de den første afgørende oplysning i sagen. Nævne vidende som klokken 23.15 havde luftet sin hund ved videreovervej, og som havde set Marcella stige op bagpå en grøn, Pug Maxi. Mann havde blivt så meget mærke i episoden, at han havde snakket med sin kone om det, da han kom hjem den aften, det skrev ekstrabladet. Da han næste aften tændte fjernsynet for at se nyhederne og hørte om, at han fundet en ung kvinde, mente han bestemt, at billedet, der Marcella godt kunne passe på den ung kvinde, han havde set stig op på knællerten. Politiet gennemgik om hyggeligt område, hvor Marcella var blevet fundet, det skrev BT. Et interessant og vigtigt spørgsmål var, at der blev fundet dæk-aftryk i jorden, som godt kunne være fra en knællert. Og det underbyggede selvfølgelig, at det med stor sandsynlighed var Marcella, det mandlige vidende havde set hoppet op på en knællert. Politiet's tekniker lavede gipsavstøbninger af aftrykene, så der var noget sammenligne med, hvis det skulle lykkes at finde knællerten. Samtidig gik andre betjente i gang med at identificere alle, som havde været med til festen i selskæbslokalet om lørdagen, der havde været op mod 70 unge mennesker med til fejringen, så alene det at finde og tale med dem alle sammen, var en omfattende opgave. Derfor nået betjentne heller ikke at tale med alle i løbet af manddagens skrev ritsav. På Adyres Gymnasium blev det rejkt og Olle Torep, som måtte påtage sig den tunge opgave det var, og fortælle både klassekammerater og resten af skolen til lever, at Marcella

var blevet drabt. Al de unge blev kaldt sammen fra morgenstunden, og rejskøren overbrakte den frygtelige nyhed. Mange visste allerede, men sjokket var stort. I skal gå hjem og mindes Marcella, lød det fra rejskøren i Følge Bt. Skolen lukkede ned for al undervisning den mandag, og eleverne tog hjem. Nogle af dem gik i samlet flokkendt til Gærningsstedet og lavede blomster. I mens samlet Marcella's familie sig i lejligheden i Ishøj. Pulsiet havde lovet og ringet, når der var nyt i sagen, så nu kunne de kun vente og prøve at forstå, at Marcella var blevet redd fra dem så brutalt og så pludseligt. Marcella's far var stadig i Chile og måtte modtage beskedene om Marcella's død over telefonen. Familien samlede penge sammen, så han kunne rejse tilbage til Danmark, og også Marcella's kæreste var helt slået ud. Det uforståelige drab skabte frygt og harme både i Viderover og Ishøj, men også i resten af landet. Radio Sydvesten udlovede i følge Danu Frederiks Havnerise inducer på 10.000 kroner for oplysninger, der kunne føre til, at Gærningsmanden blev anholdt. Det var altså en sag, der hurtigt optog alle. Tirsdag den 12. december kunne Gærnings tidspunktet stadig ikke fastslås, men øjagtighed. Det var årstiden, der besværlig gjorde, arbejdet. Nattekullen betød nemlig, at der ikke kunne rejses med det tempo i nedkølingen, der skerner en person, at død. Men politiet malte alligevel ud, at de mente, at Marcella var blevet drabt mellem klokken 22.00 og 2.00 om natten, sandsynligvis tættere på midnært end 22.00. Det passede også med, at hundelufte havde set Marcella stige op på knaller den klokken 23.15. Politiet mente, det suden at kunne konkludere, at stede, hvor Marcella var blevet fundet, også var Gærningsstedet. Hun var ikke bare blevet smidt i det her iskulle øde område efter sin død. Det var også der, hun var blevet misbrukt seksuelt og stranguleret.

Men det giver jo også mening, i forhold til det her med knaller den ikke, fordi det er ret svært, hvis ikke umuligt, at fragte en død krop rundt på en pukbakse. Og så sidder hun her siddet bagpå, ikke? Jo jo, men det er jo heller ikke den eneste mulighed. Det kunne jo også være, at knaller den kørte hende et andet sted hen, hvor det så skete, og så fandt han en anden måde at transportere hende derude på. Men der var selvfølgelig også de, at det gav tryk. Så det var altså teorien, at det var der, hun var blevet drabt. Det stod også hurtigt klart, at der sandsynligvis var tale om et fjerndrap med sexuel motiv. Der var ingen andre nærliggende grunde til, at nogen skulle have ønsket at slå Marcella i hjælp. Hun var en almindelig 17-årig gymnasieliv, der var indtidt og tyde på, at hun førte et dobbelt liv eller færdedes i kriminelle kræse, eller andre årsager i den retning, som kunne forklare drabet. Alle er øvers på politiets liste over personer, de gerne vil tale med, stod derfor den knallert kører, som videned had set Marcella køre væk sammen med. Ja, og vil du være, hvis han ikke har noget med det her at gøre, så melder han sig. Præcis. Og det ønske blev kun forstærket af, at flere videner nu kontaktede politiet angående en knallert kører. En overvagt mister, der også havde været ude for luftet sin hun om lørdagen, da Marcella blev drabt, så manden på knallerten to gange, og det gjorde han formeligt kort tid for, at knallert køren samlet Marcella op. Denne her knallert kører havde i følge videned virket sønne, som om han ledte efter nogen eller noget. Første gang videned så ham, var på Strandmagsvej ved Frihedens butikcenter. Her gik han selv i retning mod Gamlkøil Landevej. Ved butikcenteret, sydelige indgang, så han en ung mand med vid styrdjelm på en grønt

pug maxi kom kørende af Steentoftevej. Anden gang videned så knallert køren, var da den grønne pug maxi kørte rundt om butikcenteret og forsvant ind mellem to boligblokke. Herfra var der kun godt 500 meter til stedet, hvor Marcella var blevet samlet op. Efter forskerne fyldte sig overbevist det om, at knallert køren måtte være lokalkendt, når han sådan kunne finde rundt i stige systemet i videre i mørket. Det er altså også en god point, og tænk den tanke. Det er jo ikke bare én udefra, der kører rundt på sin pug maxi her. Så langt kører man heller ikke på en pug maxi, altså det er ikke sådan, at du lige tager den op fra Lolland, og kører en tur i videre. Nej, og så at han kunne finde rundt, og det var mørkt, ikke? Det siger noget om, at det må være det område, han kommer fra. Der blev kraftigt appellerede til, at han henvendte sig, men udover at han kørte på en grøn pug maxi og bare en lys styrdjelm, visste politiet det svære ikke noget om ham. Derudover havde politiet her to dage efter, at hunelufferen havde fundet Marcela, afhørt 50 unge, som havde været med til festen. Politiet arbejde fortsat på at indsamle så mange oplysninger som muligt. Men desværre var der endnu ingen konkret mistænkt i kigger den skrev ekstrabladet. Avhøringerne af festdeltagerne gav ikke det gennembrud, som efterforskerne havde håbet på. Men der måtte der have været andre i videre, som kendte en men pug maxi og en hvid hjelm, så mange kan der ikke være? Nej, det skulle man ikke tro, men som du også vil høre lige om lidt, så gjorde de en stor indsats for at increæse, hvem den pug maxi ejer kunne være af alle mulige kreative vej. Der må være nogle forældre eller venner i et eller andet, som ved, Knud Ejner har en grøn pug maxi og han havde, der vil stå, eller har en hvid hjelm. Gå lige ned og snakke med politiet.

Om jeg er enig, det er endopligt, at det var så svært.
Det er bare derfor, at vi snakker ikke kun
vedkomne, som har en grøn pug maxi, en hvid hjelm
og som måske er bange for at komme i problemer.
Det er også alle dem omkring ham,
som ved, at han har en grøn pug maxi, en hvid hjelm.
Som jeg tænker.
Pipo? Det burde være muligt.
Det burde være muligt, jeg er enig.
Det er mærkeligt.
Politiet spekulerede i,
om Marcella havde kendt sin gærningsmand.
I følge vidende talte hun jo med knallotkøren, før hun stigte op.
Men samtidig var Marcella altså en meget open
og tiludsfuld ung kvinde, som ikke havde svært ved at tale
med folk. Det ville altså ikke være mærkeligt for hende
at sige ja, til et lift fra en fremmed.
Specielt et sted, hvor hun ikke er helt sikker på,
hvad vej hun skal.
Nej, altså og lidt sådan,
jeg skal hælde det her, det er et par kilometer væk.
Det ville være fint at få et lift, ikke?
Ja, og hun var også fuld.
Der bliver man jo også mindre frygt som af på en eller anden måde.
Så bliver man også mere vile til whatever.
Men de måtte altså holde muligheden åben,
for at Marcella havde kendt knallotkøren,
men også for at møde med ham havde været helt tilfældet.
Uanset hvad, så var der stadig intet spurg,
at den her mystiske knallotkører fire dage efter drabet.
Til bærlægsket sagde politiet, at de nu bredte nettet,
og endnu længere ud og gerne ville tale med alle,
der havde kørt på knallotlørte aften i området,
ved videre og ingen vej.
Ja, det er jo faktisk noget andet.
Altså det behøves jo ikke noget vindigvis at være en Pug-Maxi.
Den er jo meget genkendelig,
men man kunne som forældre eller ven tænke,
hvis det blev pointet for meget,
at det var en Pug-Maxi ting,
når man min dreng har, kan være saggig.
Så var det i hvert fald ikke bog,
fordi han havde en sort eller andet, ikke?
Eller en sort Pug-Maxi, altså.

[Transcript] Mørkeland / Episode 227

Det tænker jeg også var vigtigt,
at de ikke fik understræget for meget,
at det var en grøn Pug-Maxi, ikke?
Igen, vidner, og det var mørk,
og det var på lang afstand.
Torsdag den 14. december 1989
blev Marcela mindet på Rådhuspladsen.
Chile's dictator Augusto Pinochet
var omsidt og afsat,
og dansk chilener kunne fejre,
at det første demokratiske valg i 16 år netop
var blevet afholdt i hjemlandet.
Mange af dem var også mødt op
for at mindes Marcela,
og klassekammerater deltog også,
der blev tændt lys for hende,
og mange grad.
Mens det knep med et gennembrud i Sagen
fik politiet stadig flere henvendelser
fra vidner, som backede op,
at det billede, der allerede tegnede sig.
I Følge Bt. henvendte endnu
to vidner sig til politiet fredag den 15. december.
De to vidner var et ægte par,
som mente at have set Marcela
23.15 lørdag aften.
ægte par havde været på besøg hos nogle venner.
De gik hjemmet langs stien,
der løber ved Avedørhavnevej
fra Gamlkyl-Lænevej.
Da paret noget krydsede ved videre
Engvej og Muslingevej,
altså ved det samme sted, som andre vidner
havde set knaller den køre væk med Marcela,
der så de knaller den kom kørende
og svinge til venstre af Muslingevej,
og bagpå sad en ung pige
med langt mørkt hår.
ægte par havde bemærket desuden
i Følge Bærlængske,
at knaller den kørte usikret
og at baglygten var slukket.
Et andet vidende mente
havde hørt skrig fra området,

men kunne ikke afgøre, om det var fra et menneske eller et dyr.

Kriminalinspektør Jørgen Bach,
der stod i spidsen for efterforskningen
og var leder af Kriminalpolitiet i videre,
fastholdt optimismen
og troede på en opklaring,
men han erkendte også,
at der ikke konkrete spurg var,
som padde i en bestemt retning.

Derfor bad man nu for ældre
til unge mænd,
om at hjælpe i efterforskningen.

Altså ja, med drenge,
som har en knallert,
henvendte jeg til at se.

Jørgen Bach var i øvrigt en yderst gavet
efterforsker,

vi har da også taget om ham før.

Han havde en lang karrierebaser hos politiet.

Den karriere var begyndt
på Vesterbro,

en uge efter det bestialske drab på Marsella,
landet hens far i Lufthavnen i Kastrup.

Det gjorde han efter en rejse,
hvor han først skulle til Chile's hovedstad Santiago,

derfra videre til Rio i Brasilien

og så til København,

der blev hans sidste stop

før han gik på pension i 1999.

Der havde han altså været souschef

i drabsaudelingen i København

og efterforskningsleder på flere

er de mest omtalte drabsager.

En uge efter det bestialske drab på Marsella,

landet hens far i Lufthavnen i Kastrup.

Den var til Rio i Brasilien

og så til København

og forestiller lige hvordan

sådan en lang tur har været

med den uberlige meddel,

så han rejste med, ikke?

Nej, det er simpelthen.

Ja.

[Transcript] Mørkeland / Episode 227

Til ekstrabladet sagde Marsella's far, Louis, Guadardo Mujates, at han ville vide alt om, hvad der var sket med Marsella. Men det svære var der ikke så meget nyt. Politiet besluttede søndag 17. december 1999, at sætte ekstra menneskab ind i efterforskningen. Det skrev Jyllands posten. Knallertkøren havde fortsat ikke meldt sig, så nu var det altså politietsteori, at han var morteren. Ja. Spørgsmålet var stadig om Marsella havde kendt ham på forhånd, som bærlingskeskrev var der to muligheder. Et Marsella, som både havde ringet til sin kæreste på drabsdagen og flere venner, havde lavet en aftale at køre, som hun kendte, om at han skulle hente hende efter festen. Eller to. Hun havde mødt ham tilfældt et par gaderne og sagt ja til et lift. Men ville de ikke kunne se hendes opkalsliste? Og ret specifikt finde ud af, hvem hun havde ringet til og hvem hun ikke havde ringet til? Måske, men hun ringede jo også fra telefon. Nå, det er rigtigt. Altså, det kunne måske ikke helt udlåge, selvom de fik fat i den opkalsliste hjemmefra. Den køber jeg ikke. Det er nok mest det ikke. Men ja, det virker mere rigtigt, at det var et tilfældt et møde. Og så sidder jeg og tænker meget om det her med, hvis det nu var mig, der var for ældre til sådan en knægt, om jeg ville melde ham. Eller ej. Og det tror jeg ville lade os få det. Jamen også bare dagen først. Jo, men også for hans skyld. Altså hvis du havde bare med en hvid styrdjelm

og en grøn pug maxi
og det var det eneste folk talte om,
det er morteren.
Så for hans skyld, for din skyld,
det er den ene side af sagen.
Den anden side er, at hvis jeg havde et barn,
der havde gjort det her,
så ville jeg også melde ham,
fordi så er der brug for, at han kom
og baglås og slog.
Ja, men det er da klart.
Prøv at høre det, tror jeg, at de fleste ville.
Det tror jeg også.
Og det håber jeg, måske det er mere et håb,
end det er tillid til, at alle ville gøre det.
Tror du, alle ville gøre det?
Ja, det tror jeg.
I en drab sag.
Som hele landet snakker om,
og hun var en ung pige,
som vi kender det i nyere tid.
Hun skulle bare hjem.
Hun var bare på vej hjem fra fest.
Jeg tror, det eneste, der kunne afholde
en forældre fra,
og melde deres eget barn,
som havde gået et drab,
det var, at de fuldt og fast troede på deres uskyld.
Men så burde de jo stadig melde dem,
bare for at få dem rense.
Men man er selvfølgelig,
bøjlig til at tro på sit barns uskyld.
Det vil jeg medgive,
men jeg tror stadig,
man dækker ikke over sit barn.
Min ven, du skal lige ned og snakke med politiet,
så vi kan få det her slettet af.
Ja.
Forhørerne af folk i Marcelas
omgangskræs og diverse vidner,
som havde meldt sig,
fortsatte for fuldt blus.
BT forhårede dosøren med 25.000 kroner,
så der nu i alt var 60.000 kroner

i dosør til den,
der kunne give oplysninger,
opklaringer og draget.
Marcelas familiefekte syden
offentlig gjort en appell
til morteren, som lød sådan her.
Vi, familien,
Guadardo Mietes,
forældre og søstere til den myrdede
Marcela Guadardo Mietes,
bærer dig, der drabte hen,
om at melde dig til politiet.
Hermed kan du måske forminske
dansk store skyld, du har,
og give det danske samfund troen
på de menneskelige værdier,
vi får ikke vores
dattersgrønstrej søster tilbage,
men vi vil forhindre dig i at drabe
endnu endnu skyldig pie.
Vores sov har ingen grænser,
men vi bevarer stadig håbet om,
at det danske rætssystem
forstår at gøre ret færdighed.
Det låd i stigende grad,
til at være afgørende,
at politiet fandt frem
til manden med den grønne knællert.
Men heller ikke den 19. december,
10 dage efter drabet,
var de kommet nærmere end identificeringen
af manden.
Derfor forsøgte kriminalkommissær
Jørgen Bakser endnu en gang
mindre pæll i Berlingske.
Vi kan ikke forstå,
at vi ikke kan finde den knællert kører,
men jeg tror ikke han kan være
alene med sin viden.
Nogen har en fornemmelse af,
at han har været ude at køre
for i lørdag aften.
Nogen må vide noget,
eller have en mistanke om,

at mistanken er forkert,
som man har tillid til,
at en af vores fornemmeste opgaver
er at rense folk, sagde han.
Det er jo præcis, som vi lige talte om.
100 procent. Der er nogen, der ved noget.
Det må der være.
Der må være nogen, der ved,
at en de kender har den knællert.
Ja.
Det må der være. Der er jo ikke nogen, der er alene.
Og det får være, at de ikke stod,
at de havde viden,
men der er sad nogen,
og tænkte,
at jeg har en mistanke.
Kan det handle om,
at den person,
nære ikke har henvendt sig,
fordi de ikke i deres vildeste fantastiske forestillelse,
at det er vedkomne for sen?
Ja, og på den måde er det afgjort for dem,
så der ikke er nogen grund til at begynde,
at føles rundt i det, vel?
Så de sidder netop ikke,
og har en anemistanke?
Det strejfer dem slet ikke,
at det kan have noget med hans at gøre?
Ja, men når politiet så bredt
bærer alle om lige at pipe ind,
så pipe man lige ind.
Ja, det er rigtigt.
Der var som sagt meget få tekniske spurg i sagen.
Det her var før moderne teknologi
kunne hjælpe efterforskningen
på vej med videoovervågning
og oplysning om for eksempel
mobildata og køretøjer i området.
Det var altså mere traditionel i metoder,
der måtte drive efterforskningsarbejdet frem.
Ja, det sad jeg faktisk lige at tænke på,
lige før, at det var simpelthen,
ikke gået i dag.
Det var ikke gået i dag.

Med alt mulige former for registrering
og knaller der og køber selv
og selvom det har været brugt om mobilmaster
og alt muligt.
Det, der også er så pinefuldt
ved denne her sag, at det måske
havde været desideret nemt i dag, ikke?
Ja.
Og så var det så svært.
Men altså det her med, at det var traditionelt metoder,
det var de vant til på den tid,
at det var sådan, at en sag skulle opklare os.
Og det affølte jo altså også noget
kreativitet, som vi før har hørt om
i de her ældre, sagde jeg ikke.
Der var blevet fundet stænk
af noget hvid eller beige materiale
på Marcelas ene sko
på hendes strømpebukser
og bagpå hendes sorte skjorte bluse.
Og det kunne enten være fugemasse
eller noget hvid plastikmaling,
vurderet man.
Det følte som et s i ermet
i en sag, hvor der ellers var fåspor.
Måske var det det, der ville lede til genbrudet.
Kriminalteknisk
afdeling arbejdede en tans
på at finde ud af, hvilket
materiel der var tale om,
og der blev lavet mere end 100 sammenligningsprøver.
Der blev så gar sent
prøver til et kriminalteknisk laboratorium
i England,
men til bagmællingen var nedslogende.
Der var tale om helt
almindelig vækmaling,
der blev solgt alle steder.
Så det var altså ikke et materiale,
som kunne increase en bestemt
gruppe køber, hvor fra
gærningsmanden så kunne plukkes ud.
Alligevel forsøgte efterforskerne
at forfølge sporet.

De kontaktede malerfirmaer,
egendomskomplekser,
og private borger langs den rute,
som Marcela havde bevægede sig.
Men det sværere lykkedes det ikke at
finde ud af, hvor malingen kom fra.
Men politiet mente altså,
at det var noget, hun havde fået på sig under forbrydelsen.
Malingen blev dog ikke fundet
på det sted, hvor Marcela
blev fundet, så måske kunne det
antydde, at finde stedet
alligevel ikke var gærningsstedet,
men at livet var blevet flyttet efter drabet.
Udover malingen
var der også blevet fundet et fud
aftryk på Marcelas tøj.
Det synes jeg i sig selv,
er et ret modbydeligt
spor at tænke over,
hvordan det lige som
er kommet på.
Men det spor kastede, det sværere
heller ikke noget af sig.
Det fik vise kriminalinspektør
Nils Kølder til at overveje,
om Marcela måske havde
opholdt sig indenfor et sted sammen
med gærningsmanden før hun blev drabt.
Det blev nævnt, men det leder altså til,
at der er større tilsrug til teorien om,
at hun blev taget direkte med
ud til det ydeområde i Måparken,
hvor hun blev voldtaget og drabt.
Ja.
To dage før jul og aften,
den 22. december 1999,
blev ledet af Marcela
til familiene efter
opdoktionen og undersøgelsen af hende.
Mere end 200 venner, familiemedlemmer,
skolekammerater og bekendte
Saffer Veldt, til Marcela,
da hun blev ærede ved en

mændehøjtidlighed i Avedøer.
Anden af på Avedøer gymnasium
sang Takket Vær og Livet.
Efterfølgende blev
Marcelas kiste kørt til Bispebjerg.
Den blev fuldt af en kortege af
biler, der var udsmykket med
hvide servebind, skrev BT.
Da 1989 blev
til 1990, kunne Ritsav berætte
at 62 personer var blevet myrte
i 1989.
Kun to, at drabene var uopklagede.
Det ene var et drab
på en ældre mand på Amar.
Det andet uopklagede drab var det på Marcela.
Men det betyder altså på ingen måde,
at politiet havde givet op.
Hoppet var stadig, at Vidner ville
komme frem, at knalletkøren ville
melde sig, eller at han ville
blive udparet af nogen.
G. havde muligt Vidner bare brug for
lidt hjælp til at huske.
Politiet besluttede efter lange
overvejelser at lave en rekonstruktion
af Marcelas færden på drabsaftenen.
Den skulle vises
i Fjernsynet, i Primetime
på TV2, og de fik hjælp
fra en helt særlige person til det her.
Det skrev ekstrabladet.
Marcelas store søster
lignede sine lille søster på en præk.
Ikke bare på en præk faktisk,
kun lignede Marcelas så meget,
at deres mor var kommet til at give
politiet et billede af Marcelas søster,
da de tidligt i efterforskningen
bader med fotodikobronen,
og de efterspørte hjælp i medierne.
Politiet havde let efter en
skuesbiller som lignede Marcelas,
men de kunne ikke finde nogen,

der til nærmelsesvis lignede hendes så meget,
som søsteren gjorde.

Den 21. januar 1990,
knapp halvanden måned efter drabet,
spillede søsteren så
hovedrollen i en rekonstruktion
fra Marcelas færd på Drabstaden.
De brugte en helt sønder
på at filme de steder,
man med sikkerhed visste, at Marcelas
var blevet set, da 9. december 1989.
Jeg forstår så godt,
at hun gerne ville være mere til det,
men mit hjerte
er også et beknusis
af tanken,
at hun skal gennem leo,
det er ikke.

Ja.

Rekonstruktionen sluttede, da hun satte sig
op bag på en knallert,
og blev kørt væk i mørket.
Da optagelserne blev lavet,
lå der i følge B.T. stadig blomster
på Gærningsstedet.
Ved siden af blomsterne lå
en spisesedel fra et formidagsblad,
hvor familien opfordrede motheren
til at melde sig.
Hand mod slutningen af januar,
havde politiet været i kontakt med 3.000 mennesker,
og få hørt 1.500 af dem.
Alivell var efterforskningen ikke
kommet nogle vejne.
Der blev afhang meget nu
af rekonstruktionen,
som forhåbentlig ville vægge,
fornydede opmærksomhed om sagen.
Fredag 26. januar,
19.50, rullede rekonstruktionen
af Marsella sidste timer
henover skærmen i elevatoren på TV2.
Med søsteren i hovedrollen,
som sin drabte lille søster.

Søsteren mente selv,
at rekonstruktionen var så grundig,
at den måtte hjælpe folk med at huske.
Efterforskerne
havde store forhåbninger
til denne her rekonstruktion.
Det var ikke noget, de havde givet sig at caste
med før, men måske var det lige
præcis det, der skulle til for at få
noget medvind.
Det skabte også stor opmærksomhed i
aviserne, og jo større pressens
interesse for sagen var,
det større var chancen for,
at nogen ville henvende sig med det
afgørende tip.
Efter at rekonstruktionen blev vist i programmet,
talte kriminalinspektør Jørgen Bach
med verden Mikael Meyerheim i
Elevatorens Studie om Sagen,
og samtidig sade 8
patienteklar ved telefonerne på
Vidoer-politisstation.
I følge fjernslev,
at vi små topolside 70
henvendelser på telefonen
alene inden for den første time
efter udsendelsen.
Men selvom mange nye vidner duckede op,
kunne ingen af dem bidrage med noget,
der umiddelbart virkede afgørende.
I løbet af den næste tid løb,
endnu flere henvendelser ind i forbindelse
med rekonstruktionen,
men stadig indtid brugbart.
Senere blev det også lavet endnu en
rekonstruktion til tv i samarbejde
med Jess Dorf og Niels Brink.
Og selvom det heller ikke
gjorde en forskel for efterforskningen,
så gav det altså TV2-ideen
til at dække kriminalsager i fjernsynet.
Og det var sådan,
at forløberen til

Kriminalmagasinet Station 2 kom til verden.
Politiet havde nu forhørt mere end 2.000 personer uden at kunne sætte Marcelas mor derbalos og slå.
Der skulle gå nesten 2 måneder før der igen var nyt i sagen.
Tirsdag den 13. marts
1991
luftede en 21-årig kvinde sin hun om eftermiddagen ved Avedøres station.
Det skrev bærlængske.
En fyr på en knaller stoppede op ved hende og spurgte den 21-årige om vej til Brøndbyøster.
Det nok bedste du kørte tilbage er den stil du kom fra, svarede kvinden i følge ekstrabladet.
Først kørte manden, der var iført en hvid styrdjelm, tilbage i den retning hun parede.
Men så ombestemt han sig til synladne.
Manden vendte om, han kørte tilbage til den 21-årige kvinde, stær knaller den og begyndt nu at tale til hende igen.
Pludselig greb han fat i hendes tøj som om han vil rive jakken af hende.
Med Marcelas skæbne frisk i arrendring tænkte kvinde, at hun måtte kæmpe alt hvad hun kunne.
Derfor greb hun fat i hunnes nogeren og jeg forestiller mig, at hun gik med hun en løs, ikke?
Hun greb fat i hunnes nogeren og begyndte at piske fyreren med den. På styret fik hendes hun en chef og blanding til at knore og gø.
Og det skramte knaller køren lidt efter racet han væk fra stedet.
Den unge kvinde anmeldte

sagen til politiet, som tog episodeen meget alvorligt og straks sendte betjente til stedet. Ved ingen høj skole fandt betjentene en sort og rød knaller som svarede til den beskrivelse kvinde, havde givet knaller den som manden kørte på. Samme aften kunne politiet anholde den 17-årige knaller køre på en aften skole i lokalområdet. Han blev anholdt og siktet for utærlig opførsel eller voldtægtsforsøg. I første omgang nægtede drengene at have for ulempet den 21-årige kvinde. Men han endte med at indrømme fordi kvinde med sikkerhed genkendte ham. Med så mange, lighedspunkter mellem de to sager var mistanken til ham stærk og politiet begyndte at lave langstrakte afhøjinger af ham. Med overfaldet på den 21-årige kvinde, og dertil mistanken om at han kunne knyttes til drabet på Marcela, lykkedes det politiet at få ham varteksvængslet for fire uger. Den 10. april 1990 udløb varteksvængslængen af den 17-årige dreng. Ratsmødet angående en forlængelse blev afholdt for lykkede dører. Den 17-årige nægtede så skyldige voldtægtsforsøg på den 21-årige kvinde, og det var småt med beviser, der kunne forbinde ham til drabet på Marcela. Anklager Benedik de Beyer krævede fængslængen for længed, men Dommeren besluttede at han skulle løslades. I løbet af de

fire uger, der var gået, var det ikke lykkedes for politiet at komme op med noget, der kunne styrke mistanke grundladet. I følge B.T. havde han et alibi for drabsnatten den 9. december 1989, om ende det var tyndt. Ved du hvad det var? Nej. Det kunne jeg godt tænke mig ved. Ja, det kunne være interessant. Min mor er sikker på, at jeg lov at sove. Ja, et eller andet som er et alibi, men som virker lidt usikker. Trots løsladelsen var han fortsat siktet for overfaldet på den 21. år i kvinde ved ørestation. De følgende uger og måneder arbejde politiet intensivt videre med efterforskningen. Blandt andet blev der taget kontakt til samtlige forsikringsselskaber, der havde kunnet med forsikretet Pub Maxier, i håb om at finde frem til morteren af den vej. I det hele taget blev der gjort så meget muligt for at finde frem til alle knæller, der ejer på hele Sjælland. Altså så vidt gik man. Nu må vi finde alle, der bare ejer en knæller på Sjælland. Ved du hvad der også er interessant? Jeg har ikke hørt dig sige, at den her unge man havde meldt sig tidligere og sagt, jeg kører rundt i området, men vi hjælper på. Det er også interessant. Du har slet ikke overvejet. Det melder historien ikke noget om. Nej, fordi det var han jo faktisk blivt bedt om. Ja, det var han faktisk blivt bedt om. Ja, det havde han ikke gjort. Nej, tænker jeg. Bare lige en tanke. Jeg tror, det havde fremgået, hvis de havde haft Fadium før. Det tænker jeg også.

I Julie

1990 havde politiet forhørt op
mod 5000 personer

i sagen. Desværre, havde man
stadig ingen konkret gærningsmand
i kiggerden. Og en ting
nede mest af alt, fortalte

Kriminalkommissar Niels Kjøller
til BT, at ingen

af de eller den knallert kører
som flere vidner havde set på
drabsaftenen, havde meldt sig.

Det kan få os til at tro,

at der er tale om den samme
og at han er gærningsmandens
af Kriminalkommissaren.

Niels Kjøller havde ligesom sin
chef Jørgen Bach en lang karriere
baser og havde arbejdet på mange
af de største drabsære.

Og så var han også en af de første
på gærningsstedet, efter at hunelufferen
havde fundet Marcelle.

I sine rendringsbog suspenderet
fra 2003 beskriver han
det første glimt af hende sådan her.

På afstand

slog det mig, at den døde pige
lignede en vokstykke.

Det var formentligt en hård frost, der
havde fået hendes hud til at ligne voks.

Det har kommet lidt tættere på
for svanthesikkerheden med det same.

Der var tale om led af en ung pige
som havde været udsat for den
værsttænkelige forbrydelse
og jeg kunne konstatere, at hun var
i skål.

Han skrev også sådan her i sin
rendringsbog.

Der er ingen tvivl om, at det var
knallert køren, der drabte Marcelle.

Han har ville udnytte situationen
i forhold til den kønne unge

og berosede pige,
og så er situationen på en eller anden måde
kørt af sporet, så det endte med,
at han drabte hende.
Da Marcele blev fundet, var hun delvis
afklædt og seksuelt misbrukt.
Nils Kjøller medvirket i
2 godt 13 år efter drabet
i et afsnit af fornemmelse
for mor, hvor to klaverjante
skulle forsøge at finde svar i sagen.
Han deltog ikke så meget, fordi han
tænkte, at de klaverjante kunne bidrage
med noget nyt, men fordi han
håbede, at et fornyde
fokus på sagen kunne skabe
dårlig som vitighed hos den skyldige
og få ham til at melde sig.
Udsalgelsen kastede en del
nye henvendelser af sig.
Blandt andet parede nogle stykker
på en navngivende person, der havde
været elev på gymnasiet samtidig
med Marcele.
Han havde faktisk allerede den gang
været i søgelyset, men indtids
konkret kunne den gang give anledning
til en real mistanke imod ham,
og her mange år senere ændrede det så
ikke.
Kriminalkommissar Nils Kjøller var den
opfattelse, at nogen dækket over
morderen, det skriver han også i sin bog.
Både mine kollegaer og jeg er sikre på,
at der den dag i dag,
der havde været sig i 2003, han skrev det her,
er en eller flere, der holder
hånden over drabsmanden,
og har givet ham et alibi, som
vi beklageligvis ikke har kunne røre ved
til dato.
Jeg ved ikke, om man skal forstå det sådan, at han taler
med en konkret person.
Han viser til ham, vi lige har hørt om.

Det kan jo også være nogen andre, en anden.
Det kunne lige så godt være eleven.
Det lyder faktisk som om han taler om en person,
fordi det er et meget konkret eksempel.
Både min kollegaer
og jeg er sikre på,
at der den dag i dag er en eller flere,
der holder hånden over drabsmanden,
og har givet ham et alibi.
Han tænker det en, de har talt med,
som vi beklageligvis ikke har kunne røre ved
til dato.
I denne rendringsbog,
Kriminalinspektør Jørgen Bach
udgav i 2011,
den hedder Gærningsstedet,
der omtaler han også sagen,
og han slutter af med at skrive, at han selvfølgelig
håber, at der er stadig en vej frem.
Han skriver sådan her.
Det nager mig, at vi ikke fik opklaget den,
men en drabssag for elles aldrig.
Der er stadig politifolk,
som tager den frem og gennemgår den,
og jeg ved, at det sidene lykket, så skabe
en DNA-profil,
af den sadeløv, som blev fundet
i Marcela.
Jeg krydser fingre for, at hendes drabsmand
en dag kommer i politiet søgelys,
for så har vi ham måske.
Så politiet har altså en
DNA-profil i sagen,
som lyder det som,
de mangler bare et menneske,
og matcher den op imod.
Og det giver jo håb for, at den faktisk kan
blive opklaget en dag,
måske med genetisk slæksforskning.
Men nu må jeg lige sælge for noget.
Sebastian Riekelsen har lavet en
podcast-serie om armarmanden.
Den har vi også omtalt før
den podcast-serie, ikke?

Og i den undersøger han muligheden for,
at armarmanden, altså Marcel Lyshav Hansen,
kan stå bag
nogle af de uopklagede kvindedrap,
der skete omkring den tid,
hvor Marcel også blev drabt.
I sin undersøgelse
af Marcelers sagen specifikt,
der finder han ud af, at der
muligvis er grund til at betfive,
at det DNA-spor,
der blev fundet på Marcel,
rent faktisk tilhør gærningsmanden.
Og hvad der ligger bag det,
det synes jeg, man skal høre om,
fordi det bliver meget langt det,
det synes jeg, man skal høre om,
men han nevner blandt andet,
at politiet i sin tid
fandt ud af, at Marcel og hendes søster
til tider delte underbukser.
Det kan jeg godt huske.
Ja, og kunne det funde DNA,
så være fra et par af søsterens underbukser.
Det var altså tvivl om.
Og han talte også
med nogle efterforsker,
der havde været på sagen, som også var i tvivl om,
om det nu også var
gærningsmandens DNA,
det havde fundet frem til.
Hvem fandt det hende?
Det fandt man i hende.
Okay, men så skulle det have været kommet
fra underbukserne, søsterens underbukser
op i hende.
Det er jo en mulighed, at det,
der var noget afsmittning der.
Det kan i hvert fald ikke udlukkes.
Og det lyder som om, at nogle af dem,
der har arbejdet med sagen,
også er i tvivl om,
hvor stærkt og brugbart DNA-spor egentlig er.
Så må man finde frem til, hvem det er,

og så må man jo se,
altså, DNA kan lige vel ikke stå alene, vel?
Nej.

Men det er altså uheldigt, at deres synlædne
er usikkerhed om DNA-sporet af flere grunden.
Først og fremmest, er det jo ikke godt,
hvis det slet ikke tilhører
den rigtige gærningsmand,
så bliver det svært at opklare sagen
her mange år senere.

Ja, det er det, der tilbage, man som kan bruge.
Ja, det er det ikke.

Det er næst, er det æveligt, fordi DNA-sporet
er en givelig, der er blevet brugt til at udlukke.
Nogle af de kendte mordere, som kunne være
så bliver det faktisk rigtigt nedlort.

Ja, og nu vil jeg lige kort nævne
tre dømte mordere,
som overhovedet ikke er
uinteressante i forhold til Marcelas sagen.

Og de her tre
personer er altså en giveligt blevet rænset
for mistanke
på baggrund af det her DNA.

Ja.
Jeg synes, den mest interessante af de tre mænd
er Frank Malmberg.

Han blev i 1996 dømt
for et helt horibelt
nydrap på en 19-årig kvinde
Rikke Friis Hansen
i hendes lejlighed i Ervedøra Stationsby.

Jeg talte om
sagen helt tilbage i
episode 12.

Drabet blev begået i juni 1991.
Kun godt have landet år
efter moret på Marcela i det same område.

I Rikke sagen var der tale om
et fjerndrap, de kendte ikke hinanden i forvejen.
Og hvad der gør ham ekstra interessant
er, at han før drabet på Rikke
var dømt for voldtægter
og voldtægtsforsøg i omkring

videre, hvor han
kidnabbede kvinder på sin knællert.
Mmm.
Helt ærligt. Han slog en ung kvinde
ihjel i videre
halvandet år efter drabet på Marcela.
Før det var han dømt
for voldtægter og voldtægtsforsøg
hvor hans knællert havde været involveret.
Ja ja, og det er noget rigtigt lort, hvis han er blevet
udelukket på grund af et
lagtigt den apevis.
Præcis.
Den næste kendte mor der som politiet har understøgt
i forhold til Marcela,
dog først næsten 10 år efter drabet
er Lars Lige Anborg Nielsen.
Han fortalte om i episode 20,
han er dømt
for drabet på 10 år i Susan
Raj Ibsen, der forsvandt om
aftenen den 29. maj 1998.
mens hun var ude
for at sælge lødsadler for sin skole
i Trenomparken i Brøndby Strang.
Hun blev fundet
en uge senere i et
aflåst kælderum i Trenomparken
efter at beboere var begyndt at undres
over luften dernede.
Susan var blevet misbrukt
sexuelt og drabt ved kvælning.
Det viser,
at Lars Anborg Nielsen
havde en forbindelse til Marcela.
Og det havde han i det Marcelas
lille søster var veninder
med Lars Anborg Nielsen's data.
Og i den forbindelse
havde Marcela flere gange
været på besøg hjemme hos ham.
Det blev også undersøgt
og udlukket, at
han var interessant.

Der må være andet, de også har kigget på en bar
DNA-beviset. Det håber jeg. Altså noget alibi,
noget færdig, noget...
Men vildt, at der er en
kobling der, ikke? Ja, ja.
Armarmanden,
er den tredje kendte morder som angiveligt
er blevet undersøgt i forbindelse med drabet på Marcela
og også oplagt selvfølgelig
for at undersøge ham.
Altså, Marcel Lyshav Hansen
var 24 år gammel, da Marcela blev slået
i hjælp. Og som vi ved
har han flere drab
og voldtægter på samvidigheden.
Han drabte den førre år i skolelager
Lene Bukhard Rasmussen
i Fasansgården på Amar.
Ikke mange kilometer
fra det sted, hvor Marcela blev fundet.
Drappet skete kun godt
9 måneder
efter moret på Marcela.
Lene Bukhard Rasmussen blev
lige som Marcela voldtægte
før sin død og drabte ved omsnøring
med citaretøj.
Ja. Det er klart, der skulle
kigges på de tre. Han er i det hele
tid bare interessant, fordi
der er huller
i hans ubehagelige CW, ikke?
Altså, der var år imellem
nogle meget, meget voldsom
forbrydelser,
og det er bare svært at forestille sig, at han skulle
dræbe og så holde en
år lang pause, og så dræbe
og så voldtæg.
Så han blev selvfølgelig også undersøgt
i forbindelse med Marcela.
Ja.
Men det er ikke lykkedes politiet at
kopple nogle af de her dømte morder

til Drappet på Marcela.
Og hvad det her DNA-spor kan
og ikke kan, det er svært at sige.
Spadsin Rilsen har lavet den her podcast,
hvor han så forsøger at få actensigt i saner,
gerne ville vide mere om DNA-spor,
men uden at
det er lykkedes ham at få hold i gennem.
Men man må simpelthen arbejde
på at få opklaret, hvem det
tilhører, og så må man tage den derfra.
Helt ærligt, det er i hvert fald
oplagt nu med genetisk
slæksforskning, hvis der er en fuld profil.
Ja, finde ud af, hvem det er,
så vi kan den vej rundt
kan få klarlagt.
Er det sådan synligt på en eller anden måde,
at det stammer fra noget, der har med søgster
undergør, eller er det ikke?
Og i så fall, så lad os
se på, hvor det så peger hen,
og så efterforskede der efter ikke,
fordi nej, det kan ikke stå alene.
Sagen omdrappet på Marsella
er kendt som et af de fem
voldsomdrapp på unge kvinder,
der skete over en kort periode på kun 10 måneder
mellem 1989 og 1990,
som det aldrig er lykkedes
og opklare altså de her
famøse 5-95.
De fem kvinder
er 17-årige Marsella
Guaredo Mirres,
som vi har talet om i dag.
Så er det 23-årige Hanne Witt,
som jeg talte om i episode 42,
22-årige Bettina Christensen,
som du havde med helt tilbage
i episode 7.
Du har fundet i en kloak i Købbyen.
Så er der den 28-årige
Annette Just Olissen,

som jeg fortalte om i episode 60,
altså jo også
meget pludseligt,
meget uhyggeligt, går ind i sin opgang
og så er der en, der følger efter hende.
Og så til sidst
Stine Geisler, som vi indtil videre kun har anbefaldet
andet indhold om.
Og det store spørgsmål er,
selvfølgelig, er der en forbindelse
mellem de her sager eller nogen af dem,
men det har altså ikke indtil videre
været muligt for pølsiden at afklare,
så det er et mysteri.
Når man tænker på, hvad opklaringens procenten ellers er,
så er det så vildt,
og hvor få fjerne drab der faktisk sker.
Så har vi fem her på 10 måneder.
Det er helt tosset.
Det er helt tosset.
Sagen om den 17-årige chilensk fødte
gymnasieelev Marcella Mierres
er jævnlige blevet omtalt
i medierne i de mere end 30 år,
der er gået siden drabet,
men det er altså fortsat
en uafklaret sag.
Så vi ved ikke, hvem der valgte at voldtage
og strangulere denne her unge smukke
teenage pige med hendes eget tøj.
Øh, ja.
Og hun var bare på vej hjem
fra fest.
Hun var på vej hjem fra fest.
Og glæde sig til at komme hjem
til sin kæreste.
I de nye sager vi jo har,
som bare minder alt for meget om det her,
der har bare været flere ting at arbejde med.
Der har været ny teknologi,
som har gjort det muligt bare
at få den der ende af en tråd,
man kunne trække i,
indtil man fandt frem til.

Og det synes jeg faktisk også er noget af det,
der er uledligt at tænke på nu,
som kunne måske have været desideret nemt
og opklare den i dag.
Øh, ja.
Det var det ikke.
De har ikke kunne forhålle igennem her.
Og de har jo forsygt.
Men prøv at...
Nu kortlægger vi
alle knallet kører på hele sjælland.
Det kan heller ikke resultat.
Og stadigvæk ikke. Og jeg synes bare,
at det er
meget mystisk, at den knallet kører
de så fikfingerne i,
havde gang i noget,
der mindede lidt om det, at han ikke havde meldt sig inden...
Han er efter du, der ved.
Ja, jeg tænker altså meget på ham her, Frank Malmberg,
som...
Det kan jeg godt forstå.
Kørt rundt på knallet og voldtog,
og myrtede en ung kvinde
halv andet år senere.
Fordi jeg tænker også, at det er ret...
Hvilket ordleder i efterfriskt,
at den her unge mand,
at han i den her periode,
hvor at alle er så meget på vagt,
og antaster en kvinde.
Om du har ret, det er der også helt vildt.
Det er både helt vildt set i forhold til,
at det kunne være ham, der lige havde gjort det kort tid før.
Det er også helt vildt set i forhold til,
hvis det ikke er ham, altså, at han...
gør det, når alle er på stikkerne,
på en eller anden måde, ikke?
Alle leder efter knallet køren,
med den hvide hjelm.
Og så kører han rundt på stige systemer,
øde stige systemer i videre,
og antaster en kvinde.
Som heldigvis havde en kæmpe stor hund med sig,

ja.

Altså, jeg synes, man må sætte alt ind for at få brugt det her DNA-sprur, hvor det så indfører hend.

Om ikke er nede så fører til at få udlukket nogle ting, afklagede nogle ting, eller få sagt, okay, det var helt fejlagtigt, at vi brugte til at udlukke nogle meding.

Og nu har politikerne besluttet, at genetisk slagsforskning er et værktøj, politiet skal have mulighed for at tage brug.

Men det går åbenbart, meget langsomt med at få det i gang. Vi ved jo faktisk ikke, om de er i gang.

Det har jeg da hørt, at de ikke rigtig er.

Selve arbejdet tager også lang tid, så det kan kun gå for langsomt med rent faktisk at bruge det.

Det ved jeg faktisk ingen gange, om det gør, jeg synes meget til en sag, at når man først, kaster sig ud i det,

og har de godkendelser, der skal til, så er det ikke så kompliceret.

Kommer meget andet på, hvor det så fører hend, om der er noget familie, som har indgivet nogle prøver i et eller andet sted.

For at fortælle,

om Marcelo Sagen har fat i bæringske BT Extrabladet

fjernslevervis,

Ritsav Jyllandsposten,

Bogen Gærningsstedet af Jørgen Bach,

Bogen Suspenderet, Anils Kjøller,

den ny Frederiks Havnervis

og polkassen den danske seriemutter

af Sebastian Riekelsen.

Ja.

Det var Marcelo,

og som sagt,

[Transcript] Mørkeland / Episode 227

er den jo jævnlige blevet taget op,
så det er også muligt at se et billede af hende,
når man bare googler hendes navn,
så der er en god dag.
Ja, smuk smuk smuk, helt vildt.
Det er meget tragisk.
Jeg sætter pris på,
at du nåede til den,
efter alle disse år.
Jeg gik og ventede på at få alle detaljerne.
Og hvor er der egentlig meget,
man ved, selvom der ikke er noget
afgørende, man ved.
Kam frustrerende, ser for gange
i det der DNA.
Ja, det synes jeg.
Det er jo et lille glimt at håbe, ikke?
Jeg synes, at det ikke har det uanset.
Uanset hvad? Så kan det bruges til noget?
Ja.
Nå, jeg kan vist roligt sige,
at jeg har noget helt andet med.
Så er det sagt.
Ja, lad mig høre.
Man ved navn Raymond Throsby Nock
og gik til politiet.
Han havde mistet tolv modigheden,
for i de sidste ti måneder,
havde familie og nære venner,
til hans søster Evelyn,
fået alle tænkelige undskyldninger
fra Evelyn's mand, Robert Leonard Ewing Scott,
for hvorfor de ikke kunne
komme til at tale med hende,
eller bare så minimum for at vide,
hvor hun var.
Siste gang, nogen havde set noget til hende,
var mandag den 16. maj,
hødt op hos en bilforhandler i området,
hvor de boede i Los Angeles,
for at prøve at køre en ny bil,
inden Mercedes.
Sælgeren kunne huske de to,
fordi de havde talet om,

[Transcript] Mørkeland / Episode 227

at de overvejede at bosætte sig i Spanien,
eller Portugal,
og derfor måske skulle have bilen leveret der.
Men ud over det,
havde han ikke noteret sig noget,
ud over det så vanlige vepparet.
Og han var umiddelbart den sidste,
der havde set den 63 år i kvinde,
hendes mand.
Nogen af Evelyn's venner,
havde set hende aften før,
altså søndag den 15. maj,
1955,
til feiring nummer 2 af hendes
63 års følsesdag.
Alle, der ikke havde været i stand til
komme på dagen, var denne her aften,
inviteret hos Evelyn's gamle venner,
Arthur og Gladys,
der i hendes aere,
altså Evelyn's aere,
havde input til middag.
Evelyn havde været i top form.
Bukstavligt talte, det havde hun fortalt sin venner,
at hendes læge var enig i.
Hun havde nemlig lige fået
et fuldt check,
og været kliret til at rejse rundt i Europa
med sin mand, den 4 år yngre
Robert Leonard Ewing Scott.
Evelyn havde på sin vis
ikke været heldig i kærlighed.
Eller også havde hun været
meget heldig, det kommer an på,
hvordan man ser på det.
Hvis man skulle sige hendes fulde navn
hendes ægtespunkt kunne man kalde hende
Evelyn Thoresby,
Kiernan Lewis, Petit Mumper Scott.
Thoresby var hendes families navn,
resten havde hun giftet sig til
gennem nu 5 ægteskaber.
Evelyn havde været gift
med Robert Scott de sidste 6 år,

men to skældsmisses
og to dødsfall lov bag hende her
i hendes 5. ægteskab.
Evelyn's
ophav og nu en hel del
meget velhavende ægtemænd
havde gjort hendes liv
umodlig behageligt.
Hendes nye mand var den eneste af de 5
som ikke havde været formune
inden hun giftede sig med ham.
Men hun behøvede ikke at tænke på noget
i den retning.
Randere og indtægter fra klove investeringer
gjorde at hun ikke havde grønt til at frygte
og løb tør for penge, resten af sit liv.
På den vis var der i hvert fald
ingen bekymringer.
Men nu efter hendes fødselsdag
kunne ingen pludselig få fat i hende.
Der gik ikke lang tid før især hendes venner
men også hendes familie begyndte at undre sig.
Hvorfor hører det ingen
fra hende?
Evelyn var meget social.
Det var på sin vis det eneste hun lavede.
Hun var en society dame.
Det var så godt som hendes
job at gå på visiter,
gå ud og spise med veninderne
og arrangere velgøreheds
arrangementer.
Hun havde faste rutiner som hun ellers aldrig
afvæg fra.
Hun havde endnu ikke duktet op til.
Selv brevne og parkerne
til den faste penneveninde stoppede
fra den ene uge til den anden.
Et par dage efter midterselskabet
tirsdag den 17. maj
ringede en mand til Evelyn's frisør
for at aflyse hendes faste aftale.
Besked en lød
at hun ikke ville komme den dag

eller fremover.

Det er til tross for at det var en unlige aftale
den meget patentlige kvinde havde haft
i overvis.

Hendes mand, Robert Scott,
havde i tiden efter fysselstadsmiddagen
påstået alverdens ting.

Lige fra at Evelyn havde sendt
Hammers sted efter en bestemt type tanpasta
og da han så var kommet tilbage
var hun bare forsvundet uden at
had lagt en sedel eller noget
til at hun var sendt væk for at modtage
behandling af forskellige slags.

Det lyder som om at han næsten havde fundet
på en ny historie hver gang
nogen havde sport.

Hun havde forlatt ham, hun var lesbisk
hun var alkoholikker
og var blevet indlagt til afvendning
hun var syg og modtog behandling
i New York, Baltimore
eller bare ude i Østpå.

Lærerne kunne ikke finde ud af, hvad der var galt
med hende på at stå han. Eller måske
var det kraft, det kunne også være noget mentalt.
Kom han med så mange forskellige
forklaringer? Det lød virkelig som om
at hun havde mange venner og hver
instegang der var nogen der spurgte, så var det bare
en ny forklaring, ikke? Men det lyder
næsten som om han hyggede så mere at finde
alt muligt.

Ja, det er ikke nogen forklaring på det.

Nej, det er jo det helt.

Det er jo bare dumt. Så det er jo næsten som om
ja, at det var lidt
interessant for ham.

Lidt spændende. Selvovervoderende
også. Altså, jeg kan sige hvad som helst.

Ja, ja.

Venner, familie og en dag ævelins
advokat Jim Boyle skrev
ringet og kom på besøg uge

efter uge, men forgavs.

De færreste kom igennem på telefonen dem, der gjorde og fik vilde historier fra Robert Scott om, at ævelin ikke kunne komme til røget, fordi hun var så beroced af hun farvede nøgen rundt i huset og robte ræblende op uden at give mening.

Hvad angik de bekymrede venner, der mødte op på adressen, så blev der simpelthen ikke åbnet. Heller ikke selvom der var tydeligt tegn på, at der var nogen hjemme i parret store hus i Belæer i LA.

Et par veninder var ved et af de her besøg gået rundt om huset for at se, om de kunne se på noget. De havde ringet på uden at der var reaktion inde fra, men da de nåede om på den anden side af huset, kunne de tydeligt se ævelins mand Robert Scott gennem råden og han havde tydeligvis også set dem mindig, der havde været øjenkontakt. Man der den 5.

marts 1956 blev så den dag, hvor sagen rullede for alvor. Raymond Throsby var mødt op over 10 gange tidligere og havde en dag prøvet at blokere sin svære med sin bil i jakten på at få ham i tale og få nogle svar.

Nu lavede han ikke længere fingrene i mellem og beskyldte direkte Robert Scott for at have brept hans søster, Evelyn.

Robert Scott nægtede purer og fortalte en ny historie i et sidste forsøg på, at ungo og sagen blev undersøgt nærmere og hans kone mellem savnet. Han påstod, at de skamme kommunikerede jevnligt de lavede bræve til hinanden under en potte uden for

hans huset.

Så ingen grund til at bekymre sig,
hun havde nok bare brug for lidt
plads og luft.

Men Raymond købte ikke flere af Robert Scott's
historie og meldede sin bekymring
til politiet.

Men altså hvor lang tid efter er det her?
10 måneder.

Nej, det er da også for vildt. Der var ikke nogen,
der havde meldt hans savnet?

Og heller ikke manden, selvom en af hans historie
er, at hun forsvandt.

Ja, ja.

Det var ikke fordi, der ikke havde været tegn på,
at ikke alt var som det skulle være
i Evelyn og Robert Scott's ægteskab.

Allerede kort efter,
at de giftede sig, begyndte han at
isolere Evelyn.

Både fysisk, han insisterede på,
at de flyttede, så hun på den måde kom
længere væk fra sin venner.

Men han i værktøj satte også en plan for
at tage kontrol over hans økonomi.

Han fik så et splidt og overtalt
Evelyn til at droppe sin trofaste
maler og investeringsrådgiver.

Han bildede alle, der ville lytte
ind, at han var en dygtig invester,
og at han selv ville klare
finanserne, hvad angik hans konus
betydelige formuer.

Men i virkeligheden, var han gået i gang med
at likvidere hendes besidelser.

Altså sælge alt,
hæve kontanterne og deponere
værdierne i bankbokser rundt om i
forskellige banker.

Det gjorde han under fælles navn,
havde han kunne gøre andet, og lagt det under
at gøre det.

Men han sikrede sig, at Evelyn's underskrift
var på et brev, hvor hun gav ham en slags

fuldmagt og adgang til boksene.
Og så håbet han, at det var nok
til senere at kunne få adgang.
Men den økonomiske vold
var ikke det eneste.
Flere havde set bevisere for, at den os
var fysisk.
Første gang var allerede kort efter
bryllopsrejsen.
Paret havde tjeneste folk i huset,
og de stod på første rejke til at bevidne
et skotts behandling af sin kone.
Da Evelyn en morgen
dukket op med et blot mærke i ansigtet,
hævde hun selv, at hun havde været klosset.
Men hens mand havde ingen
bekymringer om at prøve at skjule
tingnes virkelig sammenhæng,
og han fortalte, næsten,
pralne til kocken, at det var der ham,
der havde knallet hende en.
Det stod på bag hjemmes fire
vække i overvis, men i munderne
op til hens forsvinden var der noget,
der indbrede sig, og Robert Skott begønte
at lukke op for privatlivet
ved at påstå igen til alle,
der ville lytte, at Evelyn var meget syg.
Men hver gang vennerne
spurte Evelyn direkte til hendes
helbred svar, at hun havde det fint.
Alt var godt.
Robert Skott talte også
på gang om, at Evelyn's alkoholmisbru
blev mere og mere problematisk.
Igen uden at det var noget hendes
mange venner og veninder oplevede selv.
Alivell blev den fortælling
også nu inddrevet i en af de
mange forklaringer, han gav om,
hvor Evelyn var blevet af.
Hun var blevet indlagt for sit misbru.
Et misbru, som ingen andre havde
bemærket på nogen som helst måde,

heller ikke de tjeneste folk, der boede
i huset sammen med paret.
Trøst den lange forhistorie,
som man jo når den bliver fremlagt
her samlet, tænker at kunne gøre
en vær bekymret, så skulle der altså
gå 10 måneder før nogen for alvor
reagerede på, at hun var
for svundet.
Og det er også vildt, fordi jeg tænker
selv, mens hun stadig var
i livet, selv mens hun stadig
fandtes og ikke var for svundet.
Så føler jeg, at nogen burde
have været sådan. Han går
rundt og siger det her, at du er nødt
til at få benene på naken. Altså
der er ikke nogen, der hjælper hende der.
Hvorfor er der ikke nogen, der siger,
jeg spørger til dit helbred, fordi
din mand går rundt og siger, du er meget syg.
Det lyder som om, hun var meget privat
og hun har ikke fortalt
nogen om, hvad der foregik.
Men der har stadig været mange ting,
som ikke kunne skive ulyst, bl.a.
at de flyttede, at
maler pludselig
bliver fyret, investeringsrødgiverne
bliver fyret. Altså
advokaten må også have kunne se en masse
ting, når vi er op i de her formule.
Så er der en masse ting, der skal underskrives
og beslutte sig. Ja, og skal det
også forstå sådan, at han havde kæmpe
armbevægelse, ikke at tale
og altså man forestiller sig helt fysisk,
at han var højroset,
hvor hun måske blev trygnet
og var sådan lidt
kude og undertrykt af ham,
og ikke rigtig kommet så meget ud
eller hvad. Ja, men du beskriver jo også,
men... Altså jeg har ikke

set nogen beskrivelser af,
om han ligesom havde store armbevægelser,
og var højtrøstet på den måde. Det lyder som om,
han havde store armbevægelser i forhold
til at bruge penge
og sådan nogle ting, ikke? Jo, men også bare
også det. Hun blev beskrevet som
et meget elske værdigt,
nært roligt, afbalanceret
menneske, så hun havde nok også
været stillfærdig, og i siddetid
privat, og ikke
delt ud, og ikke
fortalt sine veninder, at hun fik nogle på kassen
og været loyal over for ham i virkeligheden.
Ja, ja.
Et par dage efter, at Raymond Throsby
indgav sin anmeldelse,
ankom politiet til
skodpares palæ i Bavære,
de fandt ikke ævelen,
men i gang satte en randsadning
af huset og den store hage omkring.
Politiet afhørte Robert Scott,
som sagde, at hans kone havde forlagt ham.
Han brugte tanpasta-historien den her gang,
og fortalte, at hans skam havde undret sig
dengang, og var gået ud
for at lede efter hende.
Faktisk havde han fundet hendes bil,
forlagt ikke langt fra, hvor de boede,
men han forsikret, at der ikke,
efter hans bedste overbevisning,
havde været noget for urolignet ved det eller den.
Der havde ikke været noget, der tyde på,
at ævelen var kommet til skade,
eller der var sket hende noget kriminelt,
men han havde dog modt bro lang tid på
at gøre den rent, efter at han fik den hjem,
fordi at fulgene havde overskittet.
Umebart fandt politiet ikke noget svar på,
hvor ævelen var efter en grundig gennemgang af huset.
Men jeg vender lige tilbage til,
hvad de konkluderede ud fra, hvad de så,

indenfor, efter jeg har fortalt noget om,
hvad undersøgelserne af grunden
omkring huset viste.
For om i baghuset fattede politiet,
efter forskere interesse,
for en forbrændingsårn.
Jeg forstår det som et form for fyr,
man brugte til at brænde skrald.
Inde i asken,
fandt man nemlig nogle metallspænder,
som svarede til sådan nogle små nogen,
som var på kvinders undertøj.
Man fandt to bæltespænder,
og nogle sorte stofraster.
I den her sammenhæng,
et interessant fund,
men ikke nær så interessant,
som hvad man fandt i en bunke aske,
under nogle bladede på jorden,
ikke langt fra åbenen.
Her fandt man en hårbørste,
en tandprotese,
nogle briller, to par,
og forskellige andre personlige ting,
så som piller, hårvulje og sådan noget.
Evelyn's tandlæge
og hendes øjenlæge,
kunne bekræfte over for politiet,
at det fundende tilhørte deres patient.
Han var utængeligt,
at hun ville være taget hjemmefra uden begge dele.
For det første var hun så godt som blind,
uden sine briller,
men tandprotesen had heller ikke kun
et kosmetisk formål.
Den var nødvendigt for at holde de sidste
sædne tender på pladsen,
når hun skulle spise.
Med tanke for både praktikken i det
og at man lette efter en kvinde,
som gik meget op i sit udseende,
så var det et bekymrende fund.
Længere ind i nogle buske
fandt man også Evelyn's

sekrettholder, et lille ituisort
porcellén.
Og så tilbage til huset.
Her kunne man se, at Evelyn
ikke havde pakket
til at være væk i længere tid,
eller for evigt for den sags skyld.
Der manglede ikke rigtig noget.
Det eneste man ikke fandt
var hendes bideskinde og natkjole.
Politiet teori blev derfor,
at Robert Scott
havde drabt sin kone om aften
mandag den 16. maj
1955,
sandsynligvis efter,
hun havde gjort sig klar til natten,
havde taget briller af og tanprotese
ud, og iførte sig natkjole
og satt bideskinden på plads.
Her efter mente de, at han
havde skaffet livet af vejen på en eller anden måde
og havde brændt nogle af Evelyn's
ting i forbrændingsordnen i baghaven.
Men det var alt sammen
indisjer, for der var ikke
noget spor efter Evelyn's selv.
Ikke det mindste.
Politiet gennemgik hele grunden
med stålstænger, som de stakk ned i jorden
med kort afstand.
Jeg ved egentlig ikke, om det ville gøre,
om man fandt noget som helst.
Det gjorde det i hvert fald ikke her.
Der var ikke noget lig,
der var ikke noget gæreningsvåben,
og der var ikke noget, der indikerede,
at der var et gæreningssted.
Og så var der i hvert fald ikke
nogen inddrømmelse fra den mistænkte
han, nægtet, hårnakked
og han noget at gøre med Evelyn's
forsvind 10 måneder tidligere.
Det der til gengæld var rilig

at bevise for, det var hans bedrageriske håndtering af Evelyn's formu og værdier.

Og det han havde gjort der, var på ingen måde gået efter bogen.

Den efterfølgende efterforskning fyrte til sikkelser for fire tilfælde af tyveri, og 9 for bedrageri.

Robert Scott had blandt andet af flere omgange

til deres fælles bankboks og nu fandt politiet kun sand i de kuverter, der skulle have haft tusindvis ad dollars i sig.

Han havde foræret Evelyn's kostbar smykker væk til nye kvinder og op sagt for sikringen på dem, altså på smykkerne.

Han var gået så langt, at han havde fået lavet et gummistimple med Evelyn's underskrift på og brugte flittigt.

Hvad sker der også lige sådan en butik?

Jeg vil gerne have et gummistimple med min kones underskrift, tak.

Han er gået helt klart gået meget langt.

Han er gået meget langt? Ja.

Lidt over et år efter, at Evelyn forsvandt blev Robert Scott tiltalt.

Men, tyveri og bedrageri er ikke det samme som en moranklage og han fik derfor mulighed for at stille kaosjon.

25.000 dollars skulle der til for at han kunne forlade arresten til sagskuferatten.

Den 30. april 1956

gav han et intervju til en tvestation, hvor han påstod at han havde fået tag af politiet under den første anhøjelse.

Men historien bedt sig ikke rigtig fast.

Jeg tror ikke, at nogen troede på ham og det lykket altså ikke med, at aflede folks opmærksomhed.

2. maj var han retur til et rettsmøde, men efter det var der ingen som så ham i de fem dage, der gik, inden man den 7. maj fandt hans bil efterlatt i Santa Monica. Der var to skudhuller i bilen, men undersøgelse visste hurtigt, at de var affyret inden fra før sæde, og man havde derfor en teori om, at det var en i senesat situation, hvor Robert Scott ville have det til at se ud, som om han var blevet udsat for en forbrudelse. Altså det er jo derfor, at jeg siger spænding. Han er jo helt udyrlig ham her. Ful stendt, det er. Der er faktisk sådan lidt Robert Murdoch over ham. Ja, det er du ret i. Altså, ja. Det er for vildt, ikke? Altså det er fildmisk. Ja. Den 5. maj udeblev han i et rætsmøde, og man fandt ud af, at han havde benyttet det, at han var ude med kaution til flygte til Canada. Det lykkedes ham faktisk at holde flygten kørende helt ind til året efter 9. april 1997. Her blev Robert Scott anholdt i Detroit, da han forsøgte at krydse tilbage til USA fra Canada. Men nu skulle han ikke længere bare svare for anklagerne om teori og bedrageri, for da han nu blevet stillet for en dømmer, havde anklagemyndigheden valgt at gå efter ham for mor på Evelyn. Det var da på tide? Det var på tide. Forsvaret, de var så bare ikke umiddelbart bekymret. De argumenterede for, at staten Kalifornien på ingen måde havde etableret Corpus Delactae.

Corpus Delactae er latin
for forbrudelsens krop
eller body of the crime.
Og det er simpelthen princippet om,
at en forbrudelse skal kunne bevises
at have fundet sted, før en person
kan dømmes for at begå
den forbrudelse vedkomne
og det kender vi også herhjemme fra.
Det er svært uden et lig
og selvom man har en klar formodning om,
hvad der er sket.
Og i denne her sag, der hade man
ændet andet en indisja.
Et bjerg er indisja nuvel,
men ændet lige ikke noget
gærningsstedet, ikke noget gærningsvåben
og ejhælder en tilståelse.
Det var ikke sket før,
at man på den baggrund var lykkedes med
at få en skyldig dum i USA.
Men indisja-mængden
var for overvældende.
Jurien endte med at dømme
Robert Leonard Ewing Scott
for at drabede på Evelyn Throsby.
Dårg blev det ikke
til den dødstraf, som anklæmmentigheden
gerne havde set, men derimod
livstid med mulighed for
prøveløslagelse.
Robert Scott appellerede sin dum,
men i december 1999 stedfestede
appellretten både dum og straffen
på livstid.
Sagen her er kendt
for at være første gang i amerikansk grætshistorier,
at det lykkedes anklæmmentigheden
at dømme en mand for drab
alene på indisja, altså
uden et li eller spor efter et li
eller gærningsvåben, og uden en eller anden form
for tilståelse fra
gærningsmand eller medskyldig.

Som jeg har forstået det, så havde drab
sager uden li, der havde
noget til en skyldig dum tidligere,
alle elementer af tilståelse,
men ikke denne her.
Dog er der en forfatter
med navn Diane Wagner, der påstår, at hun har
en tilståelse fra Robert Scott
på bund. Hun havde arbejdet
på en bog omsagen i overvis,
men også til hende had Robert Scott
tidligere, som til alle andre
nægtede at have drab sin kone.
Indtil han,
49 år gammel, tilbode hende et
sidste interview i august
1984. På bundet skulle han
efter sine have forsikret
om, at han var klar over, at han blev
optaget. Samtalen skulle så
i følge LA Times være forløbet
sådan her, og jeg tænker, at de har hørt
bundet, siden de kan udtale sig lige
præcis på den måde de gjorde.
Jeg slog hende i hovedet med en hammer,
en hår gummi hammer,
bare én gang på hovedet lige på toppen.
Robert Scott forklarede så,
at hans kone havde været i
sovværelset om aften den 16.
maj 1955,
og hun havde set ham komme nærmere med hammeren,
da hun sagde, at jeg har ikke gjort noget.
Så havde Robert Scott forklaret,
da jeg er en Wagner, hvordan han havde
slået sin kone i hovedet,
hvorefter han havde pakket den nøgne
krop ind i en havepresending,
havde læsset livet i begagerummet,
og havde kørt ind i Nevadaørgnen
6 mil øst for
Sand Hotel i Las Vegas.
Altså, hvad skulle hun være død, at
enkelt slag,

enkelt slag i hovedet, hvis du slår
hård nok på toppen, er hovedet med en gummi hammer?
Nej, en gummi hammer
er en mallet,
men det er en meget hård, stor gummi.
Det er sådan en, man vælter veke med.
Nej, det er det faktisk ikke.
Det er et metallhoved.
Men det er en meget hård hammer, selvom den har lavet
gummi hovedet.
Og det tænker jeg sagtens, du kan.
Den er stor, altså hovedet,
der er lige så stor som den her mikrofon.
Og så med et kraftigt slag.
Og hvad siger du så, at han pakket livet ind i noget?
Så døde hun, så pakket han hendes krop
og smidte hende ind i bagagerummet,
og så kørte ud i ørken.
Og kunne også sige, præcis hvor han var kørt ind i ørken,
hendes seks mil,
Øst for Sandhoutal.
Det er et godt sted at dumpe et li.
Det må man sige.
Der, sagde Robert Scott,
gradede han en grav, smidte hendes li ned,
kørte lidt rundt i sandet for sløresbordende
fra dækne.
Så kørte han hen et sted at sove i bilen et stykke tid,
inden han kørte tilbage til Los Angeles.
Der er jo masser af,
vil, sultene, dyr der,
og alt muligt store ulækre insekter.
Også det, alt muligt.
Men det er aldrig blevet bekræftet,
ved at nogen er taget ud for at grave efter Evelyn.
Nej, mener du det?
Han var ellers ret præcis?
Ja, men mange ikke man har vurderet,
at der var gået så lang tid,
at der ikke ville være noget tilbage.
Der er gået 29 år før den her tilståelse faldt, ikke?
Ja.
Der er også stadig 20,
hvor vi nu var hele sandheden.

Vi havde husket, at de havde set
Robert Scott barene noget i fyret i baghaven,
lige omkring det tidspunkt,
hvor Evelyn forsvandt,
noget, der havde luktet forfærdligt.
Nogle af dem havde endda ringet til politiet
for at klage over lukten,
men politiet havde ikke reageret.
Åren var først blevet undersøgt
over et år efter, at Evelyn forsvandt,
da de jo endeligt randsade,
huset efter brugeren Raymond Thorsby,
havde anmeldt, at hun var væk.
Og der havde de ikke fundet noget?
Man havde ikke fundet endelige bevisere for,
at der var blevet brandet et menneske,
eller dele af et menneske i åren.
Man havde jo så fundet tøjklammer
og stof fra tøj,
og sådan noget ikke.
Ej, man kan vide, hvad så lyver han.
Og det igen,
det ville jo heller ikke være overraskende med ham.
Han synes, det er fedt at tale.
Han kunne ikke lade være på sit dødslej
med at fortælle historier.
Han havde hød ingen gang.
Han skulle ikke forsvare sig,
og han havde holdt fast i så mange år.
Også efter,
at det afslører om lidt, han kom ud af fængsel,
han blev prøveløstet.
Også der efter,
nægtede han noget med det at gøre, ikke?
Og så kan vi jo også sige,
at han opfylder jo reglene om,
at man skal indrømme i det midtste på sit dødslej.
Så det kan jo heller ikke være sur over.
Men så lyder det jo som om, at han ingen gang fortæller
sannheden.
Hvis du skal tale på dit dødslej,
så skal du i hvert fald fortælle,
at det er rigtigt af sket.
Nu var han jo en fyr, der godt kunne lide at fortælle historier

og finde på, ikke?

Jo det, han har en helt særlig personlig.

Og bruge folk som marionetter,

og få dem til at give

ud fra hans historie, ikke?

Og han havde magten på den måde også.

Så måske det er netop en måde

at behålle magten på,

når du er ved at være op i ordner,

ikke kage så meget længere,

at så ejer du stadig sannheden.

Ja.

Og han har aldrig fundet det mindste

reelle fysiske spore

efter Evelyn Thoresby.

Det kunne have været helt fantastisk.

Altså hvis det var lykkeshænden at slippe væk

fra den her voldelige mand, ikke?

Er hun fandt en elsker?

Måske en der er en kvinde,

og var stukket af,

og bare havde levet lykkeligt til sin dag.

Ja, det havde der været fantastisk at finde hende i en livet.

Men det stod jo klart,

fra starten, at

selvfølgelig har han gjort hende noget,

og nu har han også selv været kendt.

Nu har han også været kendt.

Og i så fald så havde hun gjort det uden en kron på lommen,

og uden tegn på liv til hendes mange nære,

og kager, og hun var en damer, der kom fra penge.

De kan godt have svært ved at leve uden

den slags penge, ikke?

Men det er jo

altså, det er jo

meget irriterende,

når det lykkes,

ligesom at overbevise

omværdningen om, at

ja, hun er væk, men det er der en fornuftig forklaring på.

Og han er ikke engang grov til det.

Han fortæller alt muligt til alle mulige,

og der er ingen, der forstår,

men det er alvorligt, de skal begynde at lede nu.

Ja, og på en eller anden måde,
selvom at han kom i fængsel, han fik livstid,
men med mulighed for prøveløslagelse,
så har jeg det som om, at han lidt slap væk,
eller han slap fra det alligevel.

Altså, han slap fra?

Jamen, jeg ved det ikke.

Det er jo om, at han begik den fulde andre forbrudelse på en eller anden måde.

Det lykkes man bare at knalbe dem for det alligevel.

Han blev dømt,

altså ret færdigheden sejret alligevel.

Men de var jo lige ved at bare sige,

om så må vi knalde ham for bedraviget.

Det er jo så langt ude.

Så tog de chancen,

og sagde, at vi ved godt, det er ikke lykkedes før,

men vi er som han nødt til at prøve at føre sagen.

Ja, og det må heller ikke være sådan,

bare fordi man er så døgtig

til usømlige omgang med li.

Altså, får man lov at slippe?

Nej.

Man er så døgtig til at rydde op efter sig.

Særlige evner inden for at skille sig af

med et li som er så grøft,

hvis du virkelig tænker over, hvad vi har med at gøre her.

Og drebe et menneske,

og udslætte hende,

og så fuldstændig pulveriserer hende,

så ingen nogensinde kan det mindste

slige af hende igen.

Ja, det føles ekstra grøft.

Det er ekstra grøft.

Men tænk, at man så faktisk,

fordi det er sjældent,

at sager udenlig før til dom,

men fordi man er døgtig,

så får man lov at slippe,

men var han så døgtig,

fordi så ligger der gibis og briller

ude i en askebunke i haven?

Nej, det var han ikke.

Det var bare verden, der ikke ville se.

Det er lidt the undoing, ikke?

Og så bare med den her klovnfigur,
der bare slipper at støde med.
Man måske var det netop det,
der var formået med alle de her historier.
Se herovre, se herovre,
se herovre, se herovre.
Puppet hands, puppet hands, puppet hands.
Ja, og så havde det måske også betydning,
velstående belær-type.
Ja, ja, og i det miljø,
der er det helt sikkert ikke utændeligt,
at der er nogen, der bliver sendt på Retreat,
på Sanatorium et eller andet sted.
Hvis de ikke kigger den anden vej.
Der var et enkelt vidende,
som kom frem med en historie om,
at han var overvist om, at han havde mødt Evelyn,
og at hun endda havde presenteret sig ved rettenavn til ham.
Kvinden, han havde mødt, skulle også have sagt noget i stil med,
at hun ikke kunne tage hjem,
fordi hun havde lavet en masse ballade.
Men samtidig kom der også noget frem om,
at Robert Scott havde forsøgt at høre en skuespillere,
til at fortælle lige præcis denne historie,
som en anden mand nu kom frem med.
Nej.
Hvor er han vild?
Er der ikke siddet lavet en dokumentar om ham?
Altså han er jo helt sin egen.
Jeg har ikke lige stødt på nogen,
der ligger jo nogle videoer på YouTube,
og forskellige ting,
men jeg tror ikke, det er en desideret dokumentar.
Hende her, der er en Wagner, har jo skrevet en bog.
Det er et tip til Netflix.
Ja, helt klart.
Altså når jeg siger helt sin egen,
så løder det som en hyldelse til ham.
Men altså bare en dumlige type.
Og whack.
Ja, skør type.
Virkelig.
Altså der blev beskrevet nogle steder,
hvordan at man jo også allerede dengang,

[Transcript] Mørkeland / Episode 227

tænkte hvordan kunne det her ske,
men at det er lidt ligesom var fordi,
at ligesom i film, altså,
den alle spor peger på,
det skulle aldrig ham, der har gjort det,
fordi det er simpelthen for oplagt.
Det er jo det, jeg mener, at det er undoing, ikke?
Folk vil ikke se, hvad der er lige foran dem.

Ja.

Robert Leonard Ewing Scott blev løslagt i marts 1998,
at han døde i 1987,
1991 år gammel.

Han døde gammel, svækket og ensom.
Han havde ingen penge,
og ingen henvendte sig for at gøre krav på livet
for at begrave ham,
da det blev annonceret,
han var død alene på The Skyline Convalescent Hospital
i Los Angeles.

Nej.

Men medierne huskede ham,
og skrev om skabnings ironi.
Ingen spurgte efter hans lig,
mens alle havde spurgt efter Evelyn's.

Ja.

Alle dem, der havde hende kær,
ville have gjort meget for at kunne give hende
en værdig begravelse.

Ja.

Men der var ingen, der bekymrede sig om en til ham.

Nej.

Så var det alligevel universet,
og Karma, der ramt ham i systemet.
Han er nok lige glad på det tidspunkt,
han er død.

Nå, nej.

Men alligevel ikke.

Men han døde ensom alene,
uden en kron på lommen,
selvom han havde prøvet at putte til sig.

Ja.

Er andres penge.

Det er måske færd nok.

Ja.

[Transcript] Mørkeland / Episode 227

Den bog, som forfatteren,
der er en Wagner skrev,
hende, der siger,
at Robert Leonard Ewing skott indrømmede
til hende, den hedder
Corpus Delacti,
og den kan købes brugt på nettet.
Der er også nogen,
der har lavet en podcast i tre dele,
som er baseret på en gennemgang af bogen.
Og der kan man få en del flere
baggrundsdetaljer,
og meget mere om alle de her små enkeltheder
i den økonomiske vold,
og det bedraveri,
som Robert Skott udsatte Evelyn for.
Og de enkelte søferklaringer,
han kom med.
Det er helt så.
Man kan også høre mere
om hans udenomsækteskabelige forhold.
Altså, han var en skidt skrupeløskal.
Han havde også haft fat i en anden vejlhavne kvinde
før Evelyn,
men hun slapped over med livet i behåld.
Man kan få det hele med
i den her podcast,
der hedder Hollywood Crime Scene,
hvis man ikke kommer mod på at skaffe sig
og læse hele dagen
Wagner's udlægning i bogform.
Staggels Evelyn.
Staggels Evelyn.
Ja.
Det lyder som om, at det havde hun ikke fortjent.
Nej.
Og rende på ham.
Hun havde altså et vildt societyliv
og gik fra den ene mand til den anden,
men der har ikke været noget und i hende,
fordi hun var faktisk stadig veninde
med sine ex-svigerinder,
og sådan noget.
Det var nogle af dem,

som også kom og prøvede bank på.
Det lyder som om, at der var et skabt i hende.
Nej, og det lyder som om,
at der var mange,
der leede efter hende i lang tid.
Men det var der.

Ja.
Men hvorfor var der så ikke nogen,
der gik til politiet?
Eller det lyder også som om, at politiet
fik nogle henvendelser,
hvor naboerne ringede os af,
der lukte derfor vildt.

Men måske skal du virkelig forestille,
at han var rigtig god til at smøre
og snørre folk?
Ja, men det er sådan nogle scam-artist,
jo ikke.

Altså det lyder som om,
at han var sådan en scammer.

Ja.
For at fortælle om drabet
på Evelyn Throsby i 1955,
har jeg brugt artikler fra New York Times,
Washington Post, Time Magazine,
LA Times, The Windsor Star,
The LA Daily Mirror,
og i sagsakterne fra Pelden,
som hedder nummer 627,
People vs. Scott.
Der ligger som han online,
som man kan læse det hele.
Vildt.

Ja.
Tak for det.
Ja, velbekomme.
Jeg har haft den liggende længe,
og jeg troede ikke,
der var så meget i den, som der var.
Jeg havde bare ligesom hørt om den her sag,
som skulle være den første,
hvor man kom til en døm,
uden der var noget som helst.
Og så tænkte jeg,

den er hurtig klare,
og så...

Fålede den så ud.

Så gik Robert Scott bare i gang,
med sit show.

Sik show, ikke?

Ja.

Det føles som et show.

Det føles virkelig som et cirkus show, ikke?

Præcis.

Præcis.

Og så fra, der var en kvinde,
som mistede livet.

Ja.

Ja.

Jeg har taget en anbefaling med.

Den vil jeg gerne høre.

Ja.

Jeg tænker, at vi,
selvfølgelig har nødt til at tale,
om den dokumentar,
der har været på alles leper den sidste tid.

Ja.

Og det er, selvfølgelig, den nye dokumentar,
og det er, der hedder
for fuldt af politiet.

Det er godt, du har den med.

Ja.

Og jeg er, kan jeg mærke,
egentlig ret glad for,
at der lige er gået lidt tid,
siden den er kommet ud.

Fordi, hvis vi havde talet om den,
dagen efter, at jeg havde set den...

Ej, det havde været en helt anden snak.

Så havde det været en helt anden snak.

Så tror jeg ikke,
jeg havde lyttet så roligt,
som jeg lyder nu.

Nej.

Nu er det som om,
at shocket har lagt sig.

Jeg forsøger at se så nyanceret
på det som muligt også

med et kritisk blik
for alle skyld.

Ja.

Fra alle sider.

Ja, og præcis.

Og netop for alle skyld,
men jeg er altså også
stadig forarvet.

Den handler jo om den her syriske familie
fra Vejle, som første gang

kom i forbindelse med lokale betjente.

Da politiet opsykte det ene familiemedlem,
at den anden Ibrahim

i forbindelse med en banal skattesag
om noget vandpibetobrakt.

Og denne her familie består af 3 søstre,
4 brødre og deres børn.

Det var sent om aftenen, da

at den anden Ibrahim blev hentet ind på stationen,
altså bare allerede det.

Altså hvorfor skal du hentes ind
på stationen om aftenen?

Ja.

Når det er en skattesag, ikke?

Ja.

Men altså, der endte med at opstå

tumult i det her afhøjingslokale

og at den Ibrahim endte med at brække armen.

Ifølge politiet var han den voldelige part

og at den Ibrahim klade

til den uafhængige politiklærmyndighed

som afviste at tage sagen op,

fordi der var modstridende forklaringer.

Men det er sådan en mærkelig begrundelse.

Er der ikke altid det?

Er der ikke altid det?

Og det er derfor at sagen kommer hen til jer?

Ja, præcis.

Men duben, den uafhængige politiklærmyndighed,
afhørte bl.a. ikke den tolk,

der havde overhørt hele denne her episode

og kunne brække atnenen Ibrahims version
af hændelserne op.

Han blev frifundet i retten,

atnenen Ibrahim.

Men det her mede med politiet,
det skulle altså vise sig kun at være
begyndelsen på det familien,
efterfølgende har oplevet som
overlangsikane og forfølgelse af dem,
begået af den samme gruppe betjente
fra sydøsgyldlands politi.

Der er en hel del video-materiale sagen.

Når i dokumentarens ser man,
hvordan politiet opstyrer familien flere gange
på al mange mærkeligere tidspunkter.

Og hver gang, så er det nogle voldsom møder,
der udvikler sig uforståeligt brutalt.

Og ud fra det video-materiale,
der er fra de her forskellige konfrontationer,
der må man jo sige,

at det ser ud som om,
at det politiet, der eskalerer situationerne,
der bliver trænkt ind i familien's hjem,
uden dømmekennelse,
og uden, at der er en hel side,
lader til at være en gylte i grund.

Betjentene anvender magt i form af
Peourspray, vold,
og anholdelse i det hele taget,
uden at du ud fra videoerne
og familiens udsavn,
lader til at være nødvendigt eller berettet.

Og så kommer det her anonyme opkald,
altså man tænker,
det ikke kan blive mere skørt.

Så kommer det her anonyme opkald,
pludselig, hvor den ene søster i familien
bliver troet,

er en ukendt person over telefonen,
efter at hun har anmeldt en navngiv,
hun betjent til kommunen,
for at få følge familien,
for at få det til at stoppe.

Og på denne her optagelse,
bliver der jo sagt,
at den anmeldelse skal hun trække tilbage,
ellers så går det altså ud over hendes børn.

Og man kan...
Altså, hvad skal vi tænke om det?
Hvad skal vi tænke om det?
Skal vi virkelig tænke det,
som dokumentaren lægger op til,
at politiet kan finde på,
anonymt at ringe troen borgere,
som har gjort,
hvad hun er i sin god ret til,
og anmeldt medtjent,
kan det virkelig have sin rigtighed?
En af de situationer,
hvor mødet med politiet eskalerede,
og det endte med,
at to familiemedlemmer blev siktet
for blandt andet vold,
og for ikke at ville opleve stads navn,
endte med, at de her to familiemedlemmer
blev frifundet,
fordi det kunne dokumenteres,
med videomateriale,
at politides versioner
og det er jo denne her konflikt,
du kan se, hvor de skal ned
og trapperne foran huset,
og de har ikke noget tøj på,
altså de ender ned på gorspladsen.
Og politiet påstår,
at de ikke gjorde som der blev sagt,
og så viser det sig,
at man kan se på videoen,
at det har de gjort,
for det står på bloggen,
at han har givet det.
Det står reelt på den blogg,
politiet betjenten står med,
så uanset hvad,
så vi bare nødt til at kende,
at denne her dokumentar beviser,
at politiet lever,
politiet loj,
politiet har lovet.
I forbindelse med samme episode,
der lavede politiet også en underretning

på et barn,
der opholdt sig i hjemmet,
og som i fællet dem blev påvirket,
at de ustabile voksne,
der varme kring det,
det viser,
at barnet slet ikke havde været hjemme
under denne her hændelse,
det havde beviset lidt været i skole,
så altså ender en
opdiktet påstand for politiet,
og det var så langt ud og uforståeligt.
Og så kunne dokumentaren
faktisk stoppe her,
fordi det er for rolig.
I sig selv.
Og det synes jeg også,
vi skal holde fast i uanset,
hvad svaret på det næste er.
Og her er jeg også godt klar over,
at vi kun har set,
hvad vi har set.
Vi har ikke,
altså det er klippet,
det er bearbejdet,
det er ved, der kan være optakter,
der kan være masser af ting,
vi ikke ved noget om.
Nej, men jeg kan bare lige sige,
det kan der faktisk ingen gang,
fordi politiet har selv
afgivet forklaring om,
hvad der har skete.
Og udfra,
hvad de selv forklager,
ved vi jo,
at der ikke er andet i det,
end det, der kan ses.
Der skete ikke noget ud fra.
Nej, det er det faktisk ret i.
Så ville de også have sagt det.
Ja.
Sagt, der var mere i det her,
end det, som fremstår

på de her videoer.

Jo, men det, der er i det er jo,
at de har afgivet forklaring før.

De har set videomaterielet, ikke?

Ja.

Og så er videomaterielet,
så kommet frem.

Ups, hård.

Det var noget andet, der skete.

Ja.

Det kan vi se.

Når du var ved at sige noget.

Nej, nej.

Altså det er bare det her med,

jeg synes næsten,

at vi skal isolere det her.

Alt det her, du har fortalt nu,

og sige,

der er nogle ting,

en til en,

der er bevisligt løgn.

Og så det er det ikke.

Og man er jo ikke bare løgn.

Altså,

vi ser jo også

så,

for roligne,

magterenvællelse.

Hvorfor skal de opsøge så meget?

Altså, der er mange spørgsmål.

Det er ikke en familie,

som ikke har en dum i mellem så.

Altså de har aldrig været dømt for noget.

Det synes jo også er en vigtig pointe.

ændet på deres syneregister,

på den måde.

Straffetester.

Ja.

Det er også en pointe.

Ja.

I domateren fortæller familien,

hvordan især børnene er påvirket,

at det her usikre miljø i denne her periode,

hvor de føler sig skigeneret af polside,

og at de udviklede en direkte frugt
for polsidebørn, ikke?
Det var teenageren Farhat Utryk.
Den 9. april 2022,
da den gang 16-årige Farhat var sammen
med sin unge og bruger i en bil en mørk aften,
blev de pludselig stanset af polside.
Og som de var vant til,
at det var nødvendigt, så var de
hurtigt til at tænde deres kameraer.
Og præcis som ventet og frygtet,
så udviklede det her at møde sig straks voldsomt,
og Farhat endt med at stikke af fra stedet,
men betjent i helene.
Polside foreklarede mødetvis så senere
at være usandt holdt op imod
videomaterialet fra hendelsen igen igen igen.
Men Farhat løber altså,
og betjenten der fuldt efter fortalte,
at han snublet og mistede Farhat af syne,
da Farhat løb ind i en mørksgård,
16-årig dreng.
Det er mere end halvandet år siden,
og familien har ikke set ham siden den aften.
Polside har flere gange udtryk for,
at de ikke er bekymret,
at de har grunde til at tro, at han har det godt,
at det ikke er deres formåning,
at han har været udsat for en forbrydelse.
I dokumentaren ved Politinspektør
fra Sydelemens Politikai,
Thomas Andersen, dog ikke at oplejse,
hvad den antalelse bygger på,
og hvad de konkret har gjort for at finde Farhat.
Altså det hele er bare mærkeligt,
og det er for roligende.
Det er for roligende.
Der er masser af ting, politiet ikke må fortælle til
åfnligheden, men det her er jo ikke nogen familie.
Det kan også være klare.
Men det her er jo ikke engang noget familien
føler sig informeret om.
Og som minimum må de der fortælle familien,
hvad det er, de gør, hvad deres formåninger er.

[Transcript] Mørkeland / Episode 227

Altså han er ikke myndig,
eller han bare er ikke myndig på det her tidspunkt.
Han er et barn som er væk.

Ja.

Kort tid efter, at dokumentaren kom ud,
og folk få aflse over hele sagene,
og ikke mindst Farhats forsvinden var enorm.
Meddelte Sydelemens politi pludselig,
altså det var nærmest dagen efter ikke,
at Farhat måske havde sygt asyl i Tyskland.

Og denne her nyhed blev ledsaget
af et billede, som familien mente,
godt kunne være Farhat.

Det var angiveligt.

Udlandning af styrelsen, der pludselig havde henvendt sig
til Sydelemens politi,
nærmest samtidig med, at dokumentaren kom ud.

Med oplysninger om, at en person som muligvis
er Farhat, den 7. juli 2023,
det vil sige i sommer, ikke for længe siden,
har sygt asyl i Tyskland.

Han mød dog aldrig op
på det asylcenter,
hvor han ligesom fik plads.

Og familien havde stadig ikke hørt fra ham.
Og nu kan jeg forstå,
at det seneste er, at han måske er i Grækenland,
og inden det her kommer ud,
er der måske mere nyt i sanen.

Det er også mystisk.

Hvorfor kontakter,
udlandning af styrelsen pludselig,
Sydelemens politi samtidig med,
at denne her dokumentar kommer ud.

Det kan jo ikke være et tilfælde, vel.

Altså det fanden med et vildt etter.

Det er selvfølgelig, at det er en kæmpe letelse,
at han måske er fundet,
og at han måske er i livet.

Men hvis det også viser sig at være rigtigt,
at et barn er flygtet
over stok og sten i Danmark,
fordi det er bange for politiet,
så er det jo i sig selv for rygt, ikke?

Så skal han ikke tage kontakt til sin familie?

Jo, det er også det, jeg ikke forstår.

Hvis han reelt var der ude,
ville han så ikke tage kontakt til sin familie.

Og som jeg også sagde til dig i forleden,
da vi talte om det,

flygter et barn som er bange for politiet,
til et andet land,

flygter det ikke hjem til sin mor?

Hjem til sin mor.

Altså det flygter der ikke til et andet land,
uden noget på lommen, og uden at give lyd fra sig?

Og hvordan?

Ja.

Tilbage står, at det samlede billede
af politides behandling af familien
er bekymrende.

Altså det må man bare sige, ikke?

Og et sødestulans-politisk kommunikation
omkring eftersøgninger forhat er mystisk i sig selv.

Altså det lader jeg ikke rigtigt til,

at de er let efter ham,

og samtidig meldt de ud, at de forventede,
at han havde det godt, uden at ville uddybe,

hvad det byggede på,

og uden at de invadede familien i,

hvad det betyder, ikke?

Hvad de overhovedet har fundet frem til,
eller gjorde for at finde frem til den viden,

det virker ikke som om,

at sagerne er blevet håndtagere,

som vi normalt oplever i sager om

forsvundet børn i Danmark.

Præcis.

Så man kunne håbe,

at der er ingen kritik

af den uafhængige politiklærmøndighed.

Ja, det er det også.

For de har sager, at ligge med,
som bare ligger og vad råder.

Og som bare bliver afvist også

af mystiske årsager, ikke?

De skal jo i det hele tag

komme ind i kampen, ikke?

Og så undersøge,
hvad er der foregået i vejlet
igen for alle skyld.
Også for politiet skyld.
Rigtig meget for politiet skyld,
for ødelæggende fortælleden
til dansk politi.
Og det er sønt for alle.
Det er ikke kun sønt,
for det er
katastrofalt.
Prøv at høre.
Jeg synes, det er fuldstændig sidsygt,
hvad vi kan se her.
Men jeg er også total forvirret om,
hvad er det her?
Og det, der ser man nogen, der er undersøgt,
det kan vi ikke bare blive efterlagt med.
Og den der pressemaddelse,
det er bare fuldstændig
frikender sig selv for alting
og kalder familien for en gruppering.
Det gør det altså ikke bedre for dem.
Det får dem ikke til at se kønner.
I skal være på borgernes side.
I skal ikke være i kraftmanden familie.
Nej, jeg skal ikke være på jeres egen side.
Altså ikke på den måde.
Nå, men ja, ja, det ved jeg ikke.
Det er bare også spændende at se.
Ikke fordi det må ikke være
nok med det.
Og jeg vil også sige, det er jo ikke et opleg
til debat, det her.
Først og fremmest, så synes jeg bare,
dem, der ikke har set den, skal se den.
Den er fuldt af politiet og ligger på DR.
Og så vil jeg sige, det er ikke et opleg
til debat. Jeg ved ikke,
hvad der er rigtigt og forkert her.
Jeg kan bare som udenforstående sige,
at jeg håber nogen vil undersøge det.
Fordi der er et eller andet galt.
For det er tydeligt, at det her har skabt mistillid.

Og det er der ingen af os, der kan være tjent med.

Og altså,

det er en grundpille i Danmark.

Så politiet og autoriteter.

Ja, ja.

Og det er enormt vigtigt, at det bliver genskapt
i så deltidige veje.

Ja.

Det var godt, du havde den med.

Jeg har fundet tid i efterårsferie

i ugen til at læse en bog.

Nå. Ja.

Det vil sige, jeg er faktisk halvt lyttet

og halvt læst det. Og jeg elsker det,

når man kan skifte frem og tilbage.

Så behøves man nok at lægge den fra sig.

Der er lige kommet en bog ud, som hedder

Drapchefen Sager.

Endnu en af den slags titler,

hvor man ikke behøver at sige så meget.

Det har jeg bare tænkt mig at gøre alligevel.

Denne skrevet er tidligere at vise politinspektør

Drapchef for Københavns politi Jens Møller Jensen

i samarbejde med journalist Stine Boelder.

Det er nok mest Stine Boelder,

der har skrevet den.

Ja, de beskriver det, som at det er et samarbejde.

Det er et samarbejde. Han har fortalt,

at hun har skrevet mig helt klart.

Det er så meget ham, der har lægget in

med viden her og hende, der er god til at skrive.

De har jo også arbejdet sammen før

på den bog, der hedder

Uppklaret Drapchefens Arrendringer

fra 2018.

Det var jo den bog, hvor der var en hel masse

balade og Jens Møller Jensen måtte

tur først i byretten,

og så hele vejen i Østerlandsretten

for at to omgange at blive frikendt

for anklager om brod på tausesplej.

Det var en lovlig opslag i sagssystemerne.

Alvorlig anklager.

Det var det altså, at han skulle angiveligt

have sagt for meget.
Men det har helt klart ikke
været fedt for ham.
God reklame for en bog,
tænker jeg, se for vores synespunkt.
I den her nye, selvstændig efterfølger,
efterforsket, der kigger
Jens Møller tilbage
på personfarlige forbrudsel over en bred kamp.
Så her hører vi ikke kun om drab,
men også om røverier,
brænd, tære og overgreb.
Den runder en der også,
organiserede kriminalitet, kvinderhandel
og hacking.
Det kan. Det er så vildt,
hvor meget det hele hænger sammen,
og det er enormt spændende at høre om,
hvordan politiet håndterer det,
når de her typer kriminalitet kryser hinanden.
Det er en ærlig og personlig fortælling
på godt og und, om hans arbejde
og de overvejelser og beslutninger,
der ligger bag både opklaret
og uopklaret sager.
Samt de sager, der i politides øjne
er opklaret,
men af forskellige årsager ikke
har ført til doob.
Jeg har aldrig den sidste kategori
og synes er helt enormt spændende
at høre mere om, ikke?
Hvor var det så lige at bevise følelsen
ikke var stærkt nok,
og hvordan håndterer man det,
når man har arbejdet,
så koncentreret i så lang tid
og er så overbevist,
og så lykkes det bare ikke.
Hvem man mener, er gærningsmanden
og bliver så ikke straffet.
Det må være tolle frustrerende.
Båden rundt om rigtig mange sager,
som har været i politidsmaskinerum

på, for eksempel,
et voldsomt triple drab
på Frederiksberg, en morbran,
et drab på en taxasjofør
for sælge tusind kroner
og meget, meget mere.
Jeg synes også, det er enormt spændende
at få en kapitel om de sager, der nære.
Det er næsten klassisk,
men det er bare interessant at høre,
selv når de her gæve bliver pensioneret.
Hvad er det så for nogle sager,
de stadig går og tænker på?
Stolen og grupper over
og irriteres over.
Nå, så var det derfor du i sidste uge
vist mig indholdsfortejelsen
og var sådan en brilacé, hvor mange forskellige sager,
de har med her helt vildt.
Jeg har simpelthen hørt det hele.
Jeg synes, du skal slå et smut forbi
dine lokale bogpusher
og have fat i efterforsket
drabschefens sager.
Og den er også ud som lydbog?
Den er også ud som lydbog, ja.
Så hvis det er der, der er din bogpusher,
ja.
Ja.
Jeg bliver nødt til at sige det igen.
Måske var det her rekorden.
Måske er det rekorden i dag.
Det ved vi ikke.
Vi går efter den lækkedes en dag.
Ja, det er i hvert fald langt.
Ja, det er langt. Det er det helt sikkert.
Men ja.
Ellers noget nyt. Halloween is coming up.
Halloween is coming up.
Nej, sådan noget har jeg jo ikke tid til,
men jeg bliver jo for jo lyst til det,
når jeg ser alt det sindsygt pynt,
jeg var lige tidlig i forleden,
og der havde de sådan en mega creepy,

kravlende zombie baby,
som siger sådan,
men hvis man indet pynt har i forvejen,
hvad gør man så?
Jeg kan jo ikke få noget ud at købe en edder kop.
Kæmpe overtræk på din kontor.
Du skal bruge en kub, som viser kroner for,
når det er op til det der niveau.
Nu nævnt du Føtex før, tidligere.
Faktisk i Føtex, der kan du få
sådan nogle normal størrelse knåler.
Og du kan købe et helt skillet,
selvfølgelig, men du kan også bare købe benene,
og armene, og kraner, så du kan ligge ned i et bedre.
Så det bare ser ud som et skillet,
derfor mig.
Prøv at så godt, de havde nogle fuldstændig vanvittige,
sådan nogle gigantiske pyntet,
ting, uhyggelige kravsten.
Det er jo meget penge, altså.
Ja, det er det.
Og de har kravsten ikke sponsoreret
at Føtex, hvad de tilføjer.
Det er bare der, vi lige har handlet os selv.
Vi har handlet, fordi de har den gode blandt salg.
Okay, nu er det nogen, der sender os nogle penge.
Eller nogle juleboller.
Ja, bare juleboller. Det er fint.
Nej, jeg ved ikke, hvad du gør.
Altså, fordi du skal ud og bruge mange tusind kroner,
hvis du skal op i dit Halloween game.
Prøv at høre.
Det vil jeg bare nøde hos andre,
tænker jeg.
Jeg har købt en lille kjole,
til mit barn, hvor der står buv.
Farligt.
Hun kan ikke være farlig.
Jeg beklager, hun kan ikke være farlig.
Jeg vil bare sige, mit bedste bud på
at bruge gode penge til Halloween,
det er at købe Horror Talks.
Horror Talks, det var ret.
Og så vil jeg også komme et andet bud

på penge til Halloween,
at der har været at kaste ud af vinduet.
Og det er jo selvfølgelig på nogle af de her
horror-huset,
med virkelig skuespillere, ikke?
Altså, jeg ved, de har noget
at køre i tivoli.
Og så er der det her dystopia i Vejle,
hvor jeg er sindssygt gerne vil hente,
men det er svært at finde tiden.
Så jeg tager til Vejle lige nu.
Men dystopia vil du rigtig gerne.
Tænk, at der er dystopia i Vejle.
Det har du snakket om længe,
og det er bare noget med at kunne finde tiden,
ikke?
Fordi der findes nogle sindssygt ting
rundt omkring i landet.
Jeg ved, at der også er det andre sted.
Jeg tror også, der er sådan en horror-drive-through
oplevelse ude på reftaleyn.
What?
Så der er kommet masser,
altså noget, som sikker,
der er næsten lige så vildt, som det er oplevet
en nyårgang.
Jeg stemmer bare for at fylde
de der græskar-spanne
med slik.
Juleslik i Halloween Græskar.
Ja, så er vi glad.
Vi er nogle æde-dyre.
Så hvad med, at vi som han lukker ned
for i dag at gå ud og finde noget med?
Eller nogle julebolle,
eller nogle skumlisser?
Ja, eller de der marzipan-snitter,
de er sindssygt lækkert.
Ej, kan du ikke lide dem?
Det er ligesom de der apricose-slik.
Nej, nej, nej.
Hvad hedder det flisk?
Nej, det hedder bare flisk.
Det er klampt.

Det er klampt.
Leiner og flisk.
Nej, tak.
Marzipan-snitte.
Det er jo så lækkert.
Marzipan-snitte.
Hvis man lader dem selv,
kan man bare købe op med sådan en pose.
Ej, så er det fordi du har købt nogle tilbrødsnogen.
Ja, ja, jeg venter da med at købe det her præget måned.
Til februar.
Marzipan-snitte til 5 kroner.
Kun lidt for gamle.
Du skal købe dem nu, de er friske nu.
Ja, okay, det skal nok.
Godt du. Det var det for i dag.
Det var det for i dag.
Vi lyttes ved om under en uge,
fordi der kommer du ikke alene ud på fredag.
Det gør dig.
Lyt med og fortæl en ven, at du lytter med til det hele.
Det må være besked.
Det er beskeden herfra, og så høres vi bare ved.
Ja, har det godt så længe.
I lige måde.